DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 2018

Liahona

Hoe een gedeelde visie uw hele gezin tot zijn recht laat komen, p. 28

Satans strategie, het kwaad in een mooi jasje steken, doorzien, p. 18

Joseph Smith: 'Bij welke kerk zal ik mij aansluiten?' p. 34

ZHV-zusters: hoe we over elkaar waken, pp. 7, 8, 10

Uit de boodschap van het Eerste Presidium, pagina 4.

Liahona, maart 2018

BOODSCHAPPEN

4 **Boodschap van het Eerste Presidium: Gods woord aan zijn kinderen**
President Dieter F. Uchtdorf

7 **Huisbezoekbeginselen: Bid voor iedere zuster bij naam**

HOOFDARTIKELEN

18 **Als het kwade goed en het goede kwaad lijkt**
Ouderling Quentin L. Cook
Een van Satans doeltreffendste wapens van misleiding is een paradigmaverschuiving tot stand te brengen die de zegeningen van het naleven van het evangelie in een verkeerd daglicht stelt.

26 **Een reis door de oude tabernakel**
We kunnen van de symboliek in de tabernakel veel leren over onze reis terug naar de tegenwoordigheid van God.

28 **Het gezin: de fontein van geluk**
Ouderling Erich W. Kopischke
We kunnen een toekomstbeeld voor ons gezin bepalen en blijvend geluk bereiken.

34 ***Heiligen:* de geschiedenis van de kerk – hoofdstuk 2: Hoor Hem**
'Het was de ochtend van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar …'

RUBRIEKEN

8 **Vanaf het spreekgestoelte: Huisbezoeksters zijn Gods afgezanten**
Alice C. Smith

10 **Dienen in de kerk: Waar we hulp krijgen**
Nettie H. Francis

12 **Notities oktoberconferentie 2017**

14 **Dit geloven wij: De reden voor onze hoop**

16 **Bespiegelingen: Zonsopgang**
Don Jensen

38 **Geloofsportret: Christian Karlsson**

40 **Onder heiligen der laatste dagen**

80 **Tot weerziens: Hij zal onze lasten licht maken**
Ouderling Robert D. Hales

OP DE OMSLAG
Foto Christina Smith.

Dit nummer van de Liahona was gedrukt vóór de reorganisatie van het Eerste Presidium.

JONGVOLWASSENEN

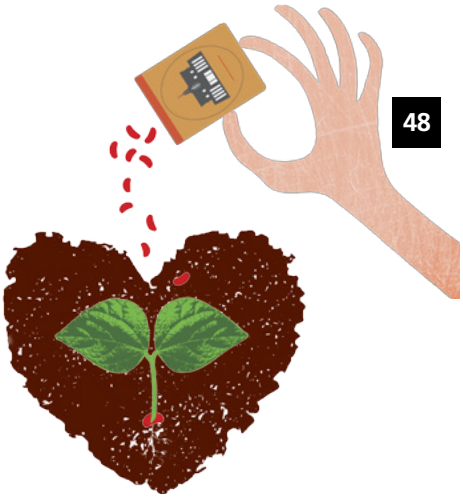

44 **Van kust tot kust: onze reis naar de tempel**
Efraín Rodríguez
Dwars door alle politieke onrust en duizenden kilometers heen zagen we Gods hand alle nodige deuren openen zodat we bij de tempel konden komen.

48 **Ik zaaide evangeliezaadjes in mijn moeders hart**
Sonia Padilla-Romero
Ik dacht dat ik elke zendingstactiek aangewend had om mijn moeder over het evangelie te vertellen. Uiteindelijk raakte één ding haar hart.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: welk schoolvak vind je het leukst?

JONGEREN

50 **Jezus *is* de Christus: het getuigenis van hedendaagse profeten**
Profeten zijn bijzondere getuigen van Christus. Ze leren ons meer over de goddelijke rol van de Heiland.

54 **Feiten over Jezus Christus, feiten over jou**
David A. Edwards
Het gebod van de Heiland om meer zoals Hij te worden, is niet alleen mogelijk, het is volledig haalbaar.

56 **Volg de profeet**
Ouderling Claudio R. M. Costa
Zodra ik wist dat Joseph Smith een profeet was, kon ik niet anders dan ernaar handelen. En dat is mij tot zegen geweest.

60 **De sleutel tot mezelf vergeven**
Madison Child
Ik leerde uiteindelijk dat als we ons op Jezus Christus en zijn genade verlaten, we niet alleen vergeving kunnen krijgen, maar we ook onszelf kunnen vergeven.

62 **Poster: De macht van de Heiland om te verlossen**

63 **Aangestipt**
Hoe weet ik of ik me volledig bekeerd heb? Hoe weet ik of ik de juiste huwelijkspartner gekozen heb?

64 **Onze plek**

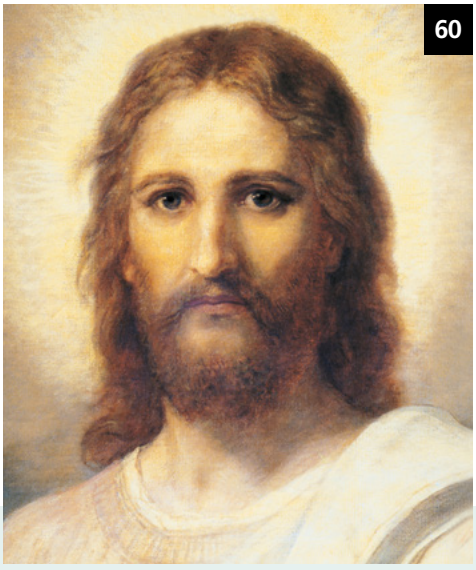

KINDEREN

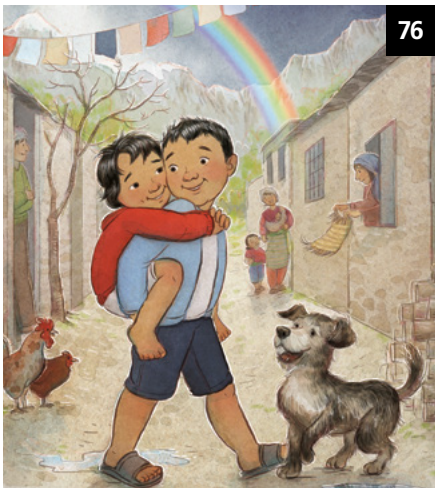

66 **Laat je licht schijnen: Klaar om te helpen!**
Ik kan een licht voor anderen zijn door te dienen, zendingswerk te doen en te bidden.

68 **Leren schrijven: goede keuze!**
Justina Lichner
Je kunt niet altijd je talenten kiezen, maar je kunt er wel voor kiezen om je best te doen.

70 **Voor altijd broers**
Jordan Wright
Omdat ons gezin in de tempel verzegeld is, kunnen we voor eeuwig bij elkaar zijn, wat er ook gebeurt.

72 **Apostelen getuigen van Christus: Hij leeft!**
Ouderling M. Russell Ballard

73 **Ik kan de Schriften lezen: Het verbond van Abraham**

74 **Muziek: Gethsémané**
Melanie Hoffman

76 **Verhalen uit de Schriften: Noach**
Kim Webb Reid

79 **Kleurplaat: Onze hemelse Vader houdt Zich aan zijn beloften**

MAART 2018 JAARGANG 118 NUMMER 3
LIAHONA 14749 120
Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Hugo E. Martinez
Assistent-redacteurs: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Adviseurs: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Hoofddirecteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publicatieassistent: Francisca Olson
Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson
Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productieteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Troy R. Barker

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com
Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 29502950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 9,20 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona,* Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2018 Vol.118 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MATERIAAL OP HET INTERNET

Lees en dien artikelen in op **liahona.lds.org.**

Op **facebook.com/liahona** vindt u inspirerende boodschappen (in het Engels, Portugees en Spaans) die u met anderen kunt delen.

Stuur uw feedback naar **liahona@ldschurch.org**.

Abonneer u op **store.lds.org.** U kunt hiervoor ook bij een distributiecentrum terecht, of bij een wijkleider, of u kunt 00 800 2950 2950 bellen.

PICTOGRAMMEN VAN GETTY IMAGES

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Activering, *41*
Algemene conferentie, *4, 12*
Bekering, *60, 63*
Dienstbetoon, *8, 10*
Dood, *16, 70*
Familie, *18, 28*
Familiegeschiedenis, *38, 40, 64*
Financiën, *20*
Gebed, *4, 7, 34, 42, 43, 63, 64, 66*
Getuigenis, *50, 72*
Heilsplan, *14, 16, 18, 50, 60, 70*
Hemelse Vader, *4, 34, 42, 79*
Herstelling, *4, 34*
Huisbezoek, *7, 8*
Huwelijk, *18, 28, 44, 63*
Jezus Christus, *14, 28, 34, 50, 54, 60, 62, 72, 74, 80*
Joseph Smith, *34*
Kerkroepingen, *10, 41*
Keuzevrijheid, *18, 63, 68*
Nederigheid, *10, 34*
Profeten, *50, 56, 76*
Schriften, *73*
Tegenspoed, *12*
Tempels, *44, 48*
Verbonden, *73*
Verzoening, *10, 12, 50, 54, 60, 62, 63, 74, 80*
Woord van wijsheid, *18*
Zendingswerk, *48, 64, 66*

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

GODS WOORD AAN ZIJN KINDEREN

In de Schriften staat dat God na de schepping van man en vrouw allereerst tot hen sprak.[1] Hij moest ze essentiële informatie en waardevolle instructies geven. Het was niet zijn bedoeling om ze te belasten of bezorgd te maken, maar om ze naar geluk en eeuwige heerlijkheid te leiden.

En dat was nog maar het begin. Vanaf die dag heeft God met zijn kinderen gecommuniceerd. Zijn woorden zijn door discipelen in elke generatie bewaard, gekoesterd en bestudeerd. Die woorden worden gerespecteerd door hen die Gods wil willen vernemen, en zij getuigen van deze waarheid: 'De Heere Heere doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.'[2]

Dat is het patroon al sinds het begin, en dat patroon is er nog steeds. Het is niet zomaar een aardig verhaal uit de Bijbel, het is de manier die God heeft ingesteld om essentiële boodschappen aan zijn kinderen over te brengen. Hij roept mensen uit ons midden als profeet, en geeft ze de woorden in die ze moeten spreken. En ons wordt gevraagd om die te 'aanvaarden, alsof uit [zijn] eigen mond'.[3] Zoals Jezus heeft gezegd: 'Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.'[4]

Dit is een van de heerlijkste, bemoedigendste en hoopvolste boodschappen van de herstelling: God zwijgt niet! Hij heeft zijn kinderen lief. Hij laat ons niet in het duister tasten.

Twee keer per jaar, in april en oktober, hebben we in onze geweldige algemene conferenties de gelegenheid om door zijn dienstknechten de stem van de Heer te horen.

Ik geef u mijn persoonlijk getuigenis dat een spreker ruim voordat hij die lange weg naar het podium onderneemt, heel veel moeite, gebed en studie in zijn spreekbeurt heeft gestoken. Elke conferentieboodschap staat voor talloze uren voorbereiding en hartgrondige smeekbeden om te begrijpen wat de Heer wil dat zijn heiligen horen.

Wat zou er kunnen gebeuren als wij onszelf als luisteraars net zo goed voorbereidden als de sprekers? Hoe anders zou onze benadering van de conferentie kunnen zijn als we de conferentie als een gelegenheid zagen om boodschappen van de Heer zelf te ontvangen? We mogen verwachten dat we door de woorden en de muziek van de algemene conferentie speciaal op ons toegespitste antwoorden krijgen op de vragen of problemen waar we mee zitten.

Als u zich ooit afvraagt of uw hemelse Vader werkelijk tot u zal spreken, dan herinner ik u aan de eenvoudige maar diepzinnige woorden die onze jeugdwerkkinderen zingen: '[U bent] een kind van God, door Hem op aard' gebracht.' Het is zijn doel om ertoe bij te dragen dat u 'tot Hem wederkeer[t]'.

Als u uw hemelse Vader als zijn kind benadert, kunt u Hem met oprecht hart vragen: 'Leid mij, help mij, blijf dicht bij mij vraag ik [U] steeds weer, leer mij al wat ik moet

doen.' Hij zal door zijn Heilige Geest tot u spreken, en dan is het aan u om 'zijn wil te doen'. Ik beloof u dat dan 'zaligheid [uw] deel' wordt.[5]

We hebben de leiding van de Heer in deze tijd net zo hard nodig als ooit tevoren in de wereldgeschiedenis. Als wij ons voorbereiden om het woord van de Heer te horen, mogen wij er dan ijverig naar streven om de Geest van de waarheid te ontvangen, zodat wanneer de Heer bij monde van zijn dienstknechten spreekt, wij het begrijpen, opgebouwd worden en we ons tezamen verblijden.[6]

Ik getuig dat als we 'die dingen […] doen, de poorten van de hel [ons] niet [zullen] overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor [ons] uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor [ons] welzijn en de heerlijkheid van zijn naam.'[7] ■

NOTEN

1. Zie Genesis 1:28.
2. Amos 3:7.
3. Leer en Verbonden 21:5.
4. Leer en Verbonden 1:38.
5. 'Ik ben een kind van God', *Lofzangen,* nr. 195; *Kinderliedjes,* 2–3.
6. Zie Leer en Verbonden 50:21–22.
7. Leer en Verbonden 21:6.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Als we tijdens de algemene conferentie naar Gods dienstknechten luisteren, kunnen we antwoord op onze persoonlijke vragen en problemen krijgen. Overweeg om met de mensen die u onderwijst te bespreken hoe zij zich kunnen voorbereiden om tijdens de algemene conferentie zulke antwoorden te krijgen. President Uchtdorf moedigt ons aan er 'ijverig naar [te] streven om de Geest van de waarheid te ontvangen.' Wat zou dat betekenen, en hoe kunt u dit bij uw voorbereiding gebruiken? Welke zegeningen zou u, naast die welke in Leer en Verbonden 21:6 staan, ontvangen als u zich voorbereidt om het woord van de Heer door zijn dienstknechten te horen? U kunt de mensen die u onderwijst vragen om in hun dagboek op te schrijven wat de Geest hun tijdens deze algemene conferentie leert.

Je voorbereiden op Gods stem horen

President Uchtdorf legt uit dat God na de schepping van man en vrouw allereerst tot ze sprak en ze waardevolle informatie en instructies gaf. Wij krijgen in april en oktober tijdens de algemene conferentie diezelfde zegen, als de kerkleiders tot ons spreken en ons raad van de Heer geven.

Heb je weleens tijdens de algemene conferentie door Gods dienstknechten zijn stem gehoord? Heb je weleens het gevoel gehad dat een bepaalde toespraak een vraag die je had, beantwoordde? Je kunt daar in je dagboek over schrijven en erbij vermelden wat je daaraan had. Bereid je daarna voor om deze komende conferentie de stem van de Heer te horen door vragen op te schrijven waar je mee zit, en ze tijdens je Schriftstudie te bestuderen. Bid tot je hemelse Vader en vraag of je tijdens de conferentie antwoorden en inzichten mag krijgen. Let bij het luisteren naar de dienstknechten van de Heer op of je ingevingen krijgt. Wat heb je geleerd? Tot welke veranderingen voel je je geïnspireerd? Schrijf die ingevingen op, want dat is wat de Geest je vertelt!

Vergeet nooit dat je hemelse Vader je liefheeft en dat Hij je in de goede richting zal leiden. Als je ernaar streeft om door zijn dienstknechten zijn stem te horen, word je gezegend en opgebouwd.

Bereid je voor op de conferentie!

Gebruik deze kaart om je op de conferentie voor te bereiden. Houd het kaartje bij je tijdens de conferentie zodat je kunt opschrijven wat je leert.

- **Schrijf je vragen op.**
  Ik vraag me af of …

- **Bid tot je hemelse Vader.**
  Ik wil met uw hulp meer weten over …

- **Luister naar de algemene conferentie.**
  Ik heb geleerd dat …

AFBEELDING VAN HET POTLOOD: GETTY IMAGES

geloof, gezin, hulp

Bid voor iedere zuster bij naam

Als we in ons gebed iedere zuster die we bezoeken bij haar naam noemen, neemt onze liefde voor hen toe en ontvangen we inspiratie.

Een zuster zegt dat ze tijdens een moeilijke periode 'op bijzonder duistere dagen' vaak een telefoontje of een eenvoudig sms'je van haar huisbezoeksters kreeg. Ze leken altijd te weten wanneer ze een opkikker nodig had. Ze wist dat haar huisbezoeksters voor haar baden, zowel tijdens als na hun bezoek.

In de Schriften staan veel voorbeelden van mannen en vrouwen die anderen in hun gebed bij hun naam noemden. Een van de meest aangrijpende is het gebed van de vader van Alma de jonge. Een engel vertelde Alma de jonge: 'Uw vader […] heeft met veel geloof aangaande u gebeden […] daarom, met dat doel ben ik gekomen om u te overtuigen van de macht en het gezag van God, opdat de gebeden van zijn dienstknechten zullen worden verhoord, naar hun geloof' (Mosiah 27:14).

Door voor anderen te bidden, stellen we ons hart open, zodat we de zegeningen kunnen ontvangen die de Heer ons wil schenken. 'Gebed is niet bedoeld om de wil van God te veranderen, maar om voor onszelf en voor anderen zegeningen te verkrijgen die God bereid is te schenken, maar waarom gevraagd dient te worden, willen wij ze ontvangen.'[1]

Zuster Julie B. Beck, voormalig algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Stel u de gezamenlijke kracht voor als alle zusters iedere ochtend en avond oprecht zouden bidden of als ze, nog beter, onophoudelijk zouden bidden, zoals de Heer heeft geboden.'[2] Als we bidden voor de zusters die we bezoeken, worden we als persoon en als heilige der laatste dagen gesterkt.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'U [moet] bidden om hun hart te kennen. […] U moet weten wat God wil dat u doet om hen te helpen en dan Gods liefde daarbij zo goed mogelijk benaderen.'[3]

NOTEN

1. Gids bij de Schriften, 'Gebed'.
2. Julie B. Beck, 'Vrouwen van de kerk op hun best: sterk en onverzettelijk', *Liahona*, november 2007, 110.
3. Henry B. Eyring, 'Priesterschap en persoonlijk gebed', *Liahona*, mei 2015, 85.

Ter overweging

Welke inspiratie en ideeën hebt u onlangs gekregen door te bidden voor de zusters die u bezoekt?

Dienen

Op deze pagina staat voortaan geen boodschap meer, maar maandelijks een ander beginsel waarmee we elkaar beter kunnen dienen. Bid en streef inspiratie na. Dan zult u weten welke boodschap de zusters moeten horen en hoe u hen het beste kunt dienen.

HUISBEZOEKSTERS ZIJN GODS AFGEZANTEN

Alice C. Smith

Deze nieuwe rubriek gaat over het leven van toegewijde vrouwen en hun boodschap, en bevat fragmenten uit het boek *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Jezus trof in de dorre heuvels van Galilea en op de stoffige wegen van Judea armoede, ziekte en allerlei ellende aan. Hij kwam berouwvolle en onbekeerlijke zondaars tegen. Hij stuitte op mensen die onder leed gebukt gingen. Al die ervaringen en zijn immense begrip leidden tot zijn liefdevolle uitnodiging: 'Kom naar Mij toe.'

De profeet Joseph Smith verklaarde in 1830 dat God 'dezelfde onveranderlijke God' is [LV 20:17]. Het is dan ook geen verrassing dat op 28 juli 1843 zestien vrouwen werden aangewezen 'om de armen en lijdenden op te zoeken […] om in de behoeften van allen te voorzien.'[1] Zestien in een wereld met miljoenen. Maar er moest een begin zijn. In 1843 zestien huisbezoeksters; nu [1969] ruim honderdduizend; morgen tweehonderdduizend; overmorgen twee miljoen.

Een paar weken geleden kwam ik een goede vriendin tegen. Ze is al jaren actief in de ZHV. […] Ik vroeg haar wat ze tegenwoordig in de kerk deed. Het was even opmerkelijk stil. Toen antwoordde ze: 'Ach, ik ben alleen maar huisbezoekster.' Alleen maar huisbezoekster! Na ons afscheid dacht ik: hoe zou ze zich voelen als de Heiland […] tegen haar zei: 'Ik wil dat je mijn afgezant bent. Ik wil dat je de vrouwen [bij wie je op huisbezoek gaat] vertelt dat Ik van ze hou, dat Ik me bekommer om wat er met hen en hun familieleden gebeurt. Ik wil dat je mijn helpster bent, dat je over die zusters waakt en voor ze zorgt, zodat het met ieder in mijn koninkrijk goed gaat.' Zou haar reactie na een dergelijke ontmoeting niet anders zijn? Heeft Hij haar niet door zijn priesterschap geroepen alsof Hij voor haar stond?

Hoevelen van onze huisbezoeksters beschouwen zichzelf als 'alleen maar een huisbezoekster'?

Een huisbezoekster heeft de grote taak om mensen in nood op te zoeken. Bovendien geeft ze alle zusters door haar bezoek te kennen dat iemand om hen geeft en dat God om hen geeft.

[…] Ze moet niet iemand zijn die op de laatste dag van de maand even langskomt en zegt: 'Ik heb maar een paar minuten. Ik weet dat je de boodschap gelezen hebt en beter kent dan ik. En ach, die heb je toch niet nodig. Hoe gaat het ermee en ik zie je wel in de ZHV volgende week.'

OVER ZUSTER SMITH

Alice Colton Smith (1913–2006) studeerde in 1934 af aan de Columbia University. Zij en haar man, Whitney, verhuisden in 1946 naar Logan (Utah, VS). Daar ging Alice verder studeren aan de Utah State University, behaalde een mastersgraad in sociologie en trad tot de staf toe. Ze gaf als universitair docent tot halverwege de jaren 1970 les. Toen gaf ze haar baan op zodat ze zich meer met haar werk als lid van het algemeen ZHV-bestuur bezig kon houden. Zuster Smith werd in 1964 in het algemeen ZHV-bestuur geroepen en bleef daarin veertien jaar werkzaam. Ze nam een kosmopolitisch en wetenschappelijk perspectief mee naar het bestuur.

De Smiths woonden van 1960 tot 1963 in Wenen. Ze waren daarheen geroepen om het eerste zendingsgebied in Oostenrijk op te zetten.

Alice Smith heeft deze toespraak in oktober 1969 gehouden in de bijeenkomst voor functionarissen van de algemene ZHV-conferentie.

De huisbezoekster moet liefde brengen die zowel de bezochte zuster als haar gezin tot zegen is. […]

[…] Naarmate de kerk jaarlijks groeit, neemt de behoefte aan huisbezoeksters toe. […] Zij bestrijden de plaag van eenzaamheid in onze wereld en de onpersoonlijkheid van de grote steden. Zij zien met betrokkenheid en liefdevolle zorg naar de vreemdeling, de weduwe, de wees, de gewonde en verdrukte, naar alle zusters om. […] Zij verlichten lichamelijk, emotioneel en mentaal leed. Zij staan de zondares bij en troosten wie treuren. Zij dragen een evangelieboodschap van liefde uit naar al onze zusters over de hele wereld. […]

'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

'want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht' [Mattheüs 11:28–30].

Moge God de huisbezoeksters zegenen. Want als we samenwerken, is het juk zacht en is de last licht.

[…] Ik bid dat dit altijd zo mag zijn. Amen. ■

NOOT

1. Vroeger handboek voor de zustershulpvereniging, p. 29. Zie *Handbook of the Relief Society of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1931), 29.

FOTO VAN ZUSTER SMITH MET DANK AAN HAAR FAMILIE; KADER GETTY IMAGES

WAAR WE HULP KRIJGEN

Nettie H. Francis

In de zustershulpvereniging krijgen zusters in allerlei omstandigheden hulp als zij voor elkaar zorgen en elkaar dienen en liefhebben.

Toen ik met mijn gezin in Las Vegas, in de Amerikaanse staat Nevada, woonde, was ik een tijdje ZHV-presidente van de wijk. Ik genoot van de heerlijke omgang die ik met de fijne zusters in onze wijk had. Ik vond het fijn om opbouwende activiteiten te plannen, de ZHV te leiden, vergaderingen met wijkleiders bij te wonen en gezinnen te helpen.

Ik besteedde veel tijd aan zusters thuis bezoeken. Ik diende ook moeders die afgemat, ziek of eenvoudigweg overstelpt waren – zusters die geestelijke troost en fysieke hulp nodig hadden. Het gaf me voldoening en het gevoel dat ik buiten mijn taken als jonge moeder van zes kinderen ook nog elders nodig was.

En toen veranderde mijn leven ineens.

Mijn man vond een betere baan in een andere staat. Binnen een maand pakten we alles in en verruilden ons huis in het zonnige Las Vegas voor een huurhuisje in Casper, in de koude staat Wyoming. De week van onze verhuizing kwam ik erachter dat ik in verwachting was – van een tweeling!

De avond van onze aankomst in ons huurhuis werd ik ernstig ziek. Ik herinner me dat ik in bed lag en me nauwelijks kon bewegen, terwijl ik moest toekijken hoe mijn man voor onze kinderen zorgde en de verhuiswagen uitlaadde. Dat was het begin van het grootste lichamelijke probleem dat ik mijn hele leven heb gehad. De volgende vier maanden kon ik geen enkele maaltijd binnen houden en had ik nauwelijks genoeg energie om mijn gezin te dienen, voor onze kinderen te zorgen en soms een maaltijd te bereiden.

Terwijl mijn man aan zijn nieuwe baan wende, paste ik me aan de nieuwe woonplaats aan en schreef vier van onze kinderen in bij een school. Ons huurhuisje was erg krap en we leefden enkele weken uit dozen. Ik hielp onze schoolkinderen 's ochtends de deur uit en bracht dan de dag op de zitbank door, terwijl mijn twee peuters vlakbij aan het spelen waren.

Op een morgen werd er na het vertrek van onze schoolkinderen aangebeld. Een van mijn peuters deed open en daar stond een zuster van het ZHV-presidium in onze nieuwe wijk. Ze had een volle mand en haar eigen dochtertje meegenomen. Ze was gekomen om me in de wijk te verwelkomen.

Ik vond het verschrikkelijk.

Ik lag in mijn pyjama op de zitbank, met een emmer naast me. Mijn twee gedeeltelijk aangeklede peuters speelden op de rommelige vloer tussen de

VOOR ELKAAR KLAARSTAAN

'Dat we zusters zijn, betekent dat er een onbreekbare band tussen ons is. Zusters zorgen voor elkaar, waken over elkaar, troosten elkaar en staan door dik en dun voor elkaar klaar.'

Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, 'Zusterschap: we hebben elkaar hard nodig!', *Liahona*, mei 2014, 119.

ILLUSTRATIE EMILY SHAY

dozen die nog niet uitgepakt waren.

Deze fijne zuster kwam binnen en zette haar mand op een hoek van de tafel. Toen ging ze in onze volle woonkamer zitten en praatte met me. Ze vroeg me helemaal uit over mijzelf en mijn gezin.

Tijdens ons gesprek voelde ik me heel klein. Nog maar een maand geleden had ik me in haar situatie bevonden, was ik degene geweest die mensen bezocht en hulp aanbood. Nu waren de rollen omgedraaid. Ik lag te rusten in een rommelig huis dat dringend aangepakt moest worden. Ik voelde me eenzaam en overstelpt door een situatie die mijn vermogens te boven ging. Ik was een van die zusters die hulp nodig had. De Heer had me er al gauw duidelijk aan herinnerd dat ik Hem nodig had, en dat ik de hulp nodig had die Hij door zijn dienstmaagden aanbood.

Na haar vertrek was ik blij toen ik de inhoud van haar welkomstmand zag. De daaropvolgende weken genoot ik van de inhoud van de mand en was ik dankbaar voor de ontluikende vriendschap, toen ze me telkens weer bezocht en me in die moeilijke maanden hulp en steun aanbood. Ik kreeg opnieuw waardering voor de hoop en de hulp die een zuster een medezuster kan bieden.

Enkele maanden later kochten we een huis dat ruim genoeg was voor ons gezin. Mijn moeilijke zwangerschap kwam tot een einde met de geboorte van twee prachtige kindjes. En de vriendelijke ZHV-zuster werd een goede vriendin. Met haar getuigenis en haar voorbeeld bouwt ze me nog steeds op en sterkt ze me. Ik denk nog vaak terug aan de ochtend van haar eerste bezoek en ben dankbaar dat ze haar roeping vervulde.

Ik getuig dat wij 'allen bedelaars' voor God zijn (zie Mosiah 4:19). Onze omstandigheden kunnen elk moment veranderen en ons een nieuw besef geven in hoe sterk we van onze Vader afhankelijk zijn – en van hen die ons namens Hem dienen. Ik weet nu meer dan ooit dat zusters in allerlei omstandigheden in de zustershulpvereniging hulp krijgen als zij voor elkaar zorgen en elkaar dienen en liefhebben. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2017

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, […] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Met deze conferentienotities (en die in vorige en volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie van 2017 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT

Heilige tijd en plek

'Bedenk dat de sabbat en de tempel respectievelijk een *heilige tijd* en een *heilige plek* zijn, die dienen om God te aanbidden en om zijn grote, kostbare beloften aan zijn kinderen te ontvangen en te gedenken. Het hoofddoel van deze twee hulpbronnen die God ons gegeven heeft, is identiek: onze aandacht krachtig en herhaaldelijk op onze hemelse Vader richten, op zijn eniggeboren Zoon, de Heilige Geest en op de beloften die geassocieerd zijn met de verordeningen en verbonden van het herstelde evangelie van de Heiland.

'Ons thuis dient de ultieme *tijd en plek* te zijn waar we Gods grote, kostbare beloften als persoon en gezin gedenken.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Grote en kostbare beloften', *Liahona,* november 2017, 92–93.

ONZE GODDELIJKE WAARDE

'De Geest [zal] voor ieder van ons onze goddelijke waarde […] bevestigen. […]

'Weet wel dat er een verschil is tussen twee belangrijke woorden: *waarde* en *waardigheid.* Ze betekenen niet hetzelfde. Geestelijke *waarde* betekent dat we onszelf waarderen zoals onze hemelse Vader ons waardeert, niet zoals de wereld ons waardeert. Onze waarde werd bepaald voordat we naar deze aarde kwamen. […]

'*Waardigheid* wordt echter door gehoorzaamheid verworven. Als we zondigen, vermindert onze waardigheid, maar niet onze waarde! Wij blijven ons bekeren en ernaar streven om meer op Jezus te gaan lijken terwijl onze waarde onaangetast blijft. […] Wat er ook gebeurt, we zijn altijd van waarde in de ogen van onze hemelse Vader. […]

'Als onze liefde voor de Heiland en voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan, groter is dan de energie die we besteden aan zwakheden, twijfel en slechte gewoonten, zal Hij ons bijstaan zodat we onze problemen kunnen overwinnen. Hij redt ons van onszelf.'

Joy D. Jones, algemeen jeugdwerkpresidente, 'Van onschatbare waarde', *Liahona,* november 2017, 14, 15.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie op **conference.lds.org** lezen, bekijken of beluisteren.

PROFETISCHE BELOFTEN

VERGEET NIET WIE JE BENT

'Bedenk dat u tot het vorstenhuis van het koninkrijk der hemelen behoort en dat u [zoons en] dochters van hemelse Ouders bent, die in het heelal regeren.

'U hebt het geestelijke DNA van God. U hebt unieke gaven die uit uw geestelijke schepping voortgekomen zijn en tijdens het immense tijdsbestek van uw voorsterfelijk leven ontplooid zijn. U bent het kind van onze barmhartige, eeuwige Vader in de hemel, de Heer der heerscharen, Hij die het heelal schiep, die de wervelende sterren aan het uitgestrekte uitspansel van de ruimte plaatste en de planeten in hun aangewezen omloop zette.

'Wij zijn in zijn handen.

'Heel goede handen.

'Liefhebbende handen.

'Zorgzame handen.

'En niets wat wie dan ook over u zegt, kan dat veranderen. Hun woorden zijn betekenisloos vergeleken bij wat God over u heeft gezegd.

'U bent zijn dierbare kind.

'Hij houdt van u.

'Zelfs als u struikelt, zelfs als u zich van Hem afwendt, houdt God van u. Als u zich verdwaald, verlaten of vergeten voelt, vrees niet. De Goede Herder zal u vinden. Hij zal u op zijn schouders leggen. En Hij zal u naar huis dragen.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Drie zussen', *Liahona,* november 2017, 17.

ZUSTERS, ONTSTEEK UW LICHT

'Als je [Gods] geboden onderhoudt, kan Hij je voor zijn werk gebruiken. Zijn werk en heerlijkheid bestaat erin de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van vrouwen en mannen te bewerkstelligen.

'De profeten doen een beroep op ons, zusters. Wilt u rechtschapen zijn? Wilt u welbespraakt in uw geloof zijn? Kunt u duidelijk herkenbaar en anders zijn? Zal uw blijmoedigheid ondanks uw beproevingen anderen die goed en edel zijn, en behoefte aan uw vriendschap hebben, aantrekken? Ontsteekt u uw licht? Ik getuig dat de Heer Jezus Christus voor ons uit zal gaan en in ons midden zal zijn.'

Sharon Eubank, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Ontsteek uw licht', *Liahona,* november 2017, 9.

VUL DE ONTBREKENDE WOORDEN IN

Gebruik de Liahona van november 2017 of ga naar conference.lds.org om te lezen wat deze sprekers hebben gezegd.

1. 'Met de hulp van onze hemelse Vader [kunnen we] mensen […] liefhebben die we onuitstaanbaar vonden, als we maar om zijn hulp _____.' – Neill F. Marriott, 'In God verblijven en de kloof dichten.'
2. 'Velen van ons maken bijzondere _____reizen. […] Stel uzelf in dit verband deze vraag: wat is uw eindbestemming? […] En voert uw reis naar die "menigvuldigheid van zegeningen" die de Heiland heeft beloofd?' – M. Russell Ballard, 'De tocht gaat verder!'
3. 'Het Boek van Mormon is een van Gods onbetaalbare gaven aan ons. Het is zowel zwaard als schild – het werpt het woord Gods in de strijd zodat het om het hart van de rechtvaardigen kan vechten, en het dient als een aarts_____ van de waarheid. – Tad R. Callister, 'Gods overtuigende getuige: het Boek van Mormon.'

Antwoorden: 1. smeken; 2. ontdekkings; 3. verdediger

DE REDEN VOOR ONZE HOOP

Onze hemelse Vader heeft een eeuwig plan zodat u bij Hem terug kunt keren. Zijn Zoon, Jezus Christus, is en blijft bij elke stap aan uw zijde.

HET LEVEN VOOR DE GEBOORTE

Onze hemelse Vader stelde zijn plan in het voorsterfelijke leven aan al zijn geestkinderen voor. Dat plan zou ons in staat stellen om zoals Hij te worden. Er was een Heiland nodig die de lichamelijke en geestelijke dood voor ons zou overwinnen. Jezus Christus bood Zich als onze Heiland aan en wilde dat onze hemelse Vader alle heerlijkheid kreeg (zie Mozes 4:1–2).

DE SCHEPPING

Jezus Christus heeft op aanwijzing van zijn Vader een prachtige wereld voor ons geschapen (zie Kolossenzen 1:15–16; 3 Nephi 9:15). 'De onmetelijke uitgestrektheid van de eeuwigheid, de heerlijkheden en mysteriën van oneindige ruimte en tijd zijn geschapen voor het welzijn van gewone mensen zoals u en ik.' (Dieter F. Uchtdorf, 'U bent belangrijk in zijn ogen', *Liahona*, november 2011, 20.)

HET LEVEN OP AARDE

We zijn op aarde niet meer in Gods tegenwoordigheid, maar het evangelie van Jezus Christus kan ons tot leiding zijn. Hoewel we soms zonden begaan, kan de Heiland ons genezen en vergeven als we ons bekeren. Hij leed 'meer dan de mens verdragen kan' (Mosiah 3:7), zodat wij onze zonden kunnen overwinnen zonder erdoor veroordeeld te worden! (Zie Mosiah 4:2; Alma 42:14–15.)

HET LEVEN NA DE DOOD

Als we sterven, worden onze geest en ons lichaam van elkaar gescheiden. We wachten in de geestenwereld op de opstanding. Jezus Christus heeft door zijn opstanding de dood voor iedereen overwonnen. Daardoor kunnen wij bij getrouwheid met onze familieleden en onze hemelse Vader herenigd worden. 'De geest en het lichaam zullen opnieuw worden verenigd in hun volmaakte gedaante' (Alma 11:43) en voor altijd voortleven. (Zie 1 Korinthe 15:22; 2 Nephi 9:4–13.)

DE DAG DES OORDEELS

Jezus Christus zal onze rechter zijn. Hij is onze Voorspraak bij onze hemelse Vader en zal een volmaakt, liefdevol, barmhartig en rechtvaardig oordeel vellen. Hij zal ons niet slechts oordelen naar wat we gedaan, gezegd en gedacht hebben, maar ook naar wie we geworden zijn – in hoeverre we zoals Hij geworden zijn. (Zie 2 Nephi 9:15; Mosiah 4:30; LV 45:3–5.)

HET EEUWIGE LEVEN

Wie tot Christus komt en alle noodzakelijke verordeningen, zoals de doop en de tempelverordeningen, ontvangt en de geboden onderhoudt, beërft het eeuwige leven in Gods tegenwoordigheid. We ontvangen die zegening 'door de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias' (2 Nephi 2:8; zie ook Mosiah 15:23).

ZONSOPGANG

Don Jensen

Dit leven is niet het einde. Er ligt zoveel schoonheid, geluk en vreugde in het verschiet.

Ik stond op een heldere, koude winterdag voor dag en dauw op om aan het werk op mijn melkveeboerderij te beginnen. De gebeurtenissen van de afgelopen week wogen zwaar op me. Onze kleine vallei was door een tragedie getroffen. Een oude schoolvriend, zijn zoontje, zijn tienerdochter en drie van haar vriendinnen waren bij een verschrikkelijk auto-ongeluk omgekomen. Mijn kinderen waren bevriend met de omgekomen meisjes. Door dit tragisch voorval was ons gezin, met de getroffen gezinnen en veel anderen, die week in rouw gedompeld. We waren die week al naar drie begrafenissen geweest en zouden deze dag naar de laatste begrafenis, voor de vader en zijn twee kinderen, gaan.

In mijn pogingen om het gebeurde te verwerken, zat ik vooral met twee vragen.

Ten eerste rouwde ik om die kinderen en ik vroeg me af waarom ze zo vroeg weggenomen waren, voordat ze zoveel in het leven konden meemaken. Ze zouden niet opgroeien, trouwen, op zending gaan, kinderen krijgen en zoveel andere vormen van aardse vreugde meemaken.

Ten tweede wilden we als gemeenschap de gezinnen troosten, maar leek het wel alsof we daar niets aan konden doen, dat niets hun rouw kon verminderen.

Tijdens mijn werkdag verraste de schoonvader van mijn overleden vriend me met een bezoek. Hij was ook boer, en in ons beroep gaat het werk altijd door. Hij moest onmiddellijk een kalf kopen. Na de transactie bespraken we een tijdje hoe het met zijn familie en hem ging. Ik sprak mijn wens uit dat ik meer voor ze kon doen. Ik voelde me zo hulpeloos, niet in staat om hun verdriet te verlichten. Maar ik vond het indrukwekkend hoe rustig en vredig hij leek ondanks wat zijn familie doormaakte.

Plotseling besefte ik dat ik het antwoord op een van mijn vragen eigenlijk de hele tijd al had geweten. Ik had me zorgen gemaakt over de vraag hoe ik mijn rouwende vrienden kon troosten, maar ik was vergeten dat het de Heilige Geest

is die ware troost en gemoedsrust geeft. Deze families waren gezegend met troost zo groot als alleen onze hemelse Vader kan geven. Ik wist dat ze van de Heer de troost ontvingen die in het Boek van Mormon wordt genoemd:

'Hij zal u in uw ellende vertroosten, en Hij zal uw zaak bepleiten. […]

'O, u allen die rein van hart bent, hef uw hoofd op en neem het aangename woord van God aan en vergast u aan zijn liefde; want dat mag u, als uw gemoed onwrikbaar is, voor eeuwig doen' (Jakob 3:1–2).

Toen we afscheid hadden genomen, verliet ik de schuur en ging naar buiten. Ik zag de volle maan in het westen ondergaan. Het was een prachtig gezicht. Toen ik me omdraaide, zag ik in het oosten de zon opkomen. Het leek wel of de hele lucht gekleurd was. De ondergaande maan was prachtig; de opkomende zon was adembenemend. Toen ik over dat verschil nadacht, bedacht ik dat hoe mooi en gelukkig we ook denken dat ons sterfelijke leven is, het verbleekt bij de schoonheid en het geluk die voor ons in het verschiet liggen als we getrouw en gehoorzaam zijn. Ik besefte dat zij die waren overleden eigenlijk niets waren misgelopen. Ze waren in hun aardse leven kloekmoedig geweest en zouden nu nog veel mooiere ervaringen en vreugde krijgen.

Later die dag woonde ik met mijn gezin de laatste begrafenis bij. We kwamen bijeen in een tabernakel die letterlijk overvol was doordat de hele gemeenschap de nabestaanden steunde. Die dag, en nog enige tijd daarna, ondervonden de mensen in onze vallei een bijzonder soort gemoedsrust. Ouders hadden een nauwere band met hun kinderen, en we beseften dat ons aardse leven kort is en dat we vaker onze liefde voor onze familie en vrienden moeten uitspreken. Ik werd herinnerd aan de liefde die de Heer voor ons heeft en aan de schoonheid van het heilsplan. Dit leven is niet het einde. Er ligt zoveel schoonheid, geluk en vreugde in het verschiet. ■

De auteur woont in Idaho (VS).

AFBEELDING GETTY IMAGES

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

ALS HET KWADE GOED EN HET GOEDE KWAAD LIJKT

Manieren waarop de tegenstander probeert om de zegeningen van gehoorzaamheid aan het plan van de Vader verkeerd voor te stellen en te ondermijnen.

Een van de sluwste aspecten van de inspanningen van de tegenstander om het plan van onze hemelse Vader voor ons geluk te dwarsbomen, is zijn bedrieglijke leer dat er geen kwade invloed of duivel is (zie 2 Nephi 28:22). Daarbij probeert hij het kwade als goed en het goede als kwaad voor te stellen, duisternis als licht en licht als duisternis, bitter als zoet en zoet als bitter! (zie 2 Nephi 15:20).

Dit wordt wel een 'paradigm shift' of paradigmaverschuiving genoemd: 'als de gebruikelijke manier waarop iets wordt opgevat of gedaan, wordt vervangen door een nieuwe, andere manier'.[1] Dingen worden dan voorgesteld als precies het tegenovergestelde van wat ze werkelijk zijn. In zijn klassieke roman *The Screwtape Letters* kroop C. S. Lewis in de huid van een ervaren duivel. Met ironie en satire zette Lewis traditionele waarden op hun kop om zo het kwade goed en het goede kwaad te laten lijken.[2]

In die geest werd ik een paar maanden geleden aan het denken gezet naar aanleiding van een gesprek met een internationaal vooraanstaande reclamedeskundige. We hadden het over de invloed van het kwaad en de gevolgen van slechte keuzes.

Hij beschreef daarbij een interessant hypothetisch overleg tussen Lucifer en een reclamebureau. De tegenstander omschreef zijn dilemma: hij en zijn volgelingen hadden het plan van de Vader verworpen en bestreden, en waren tot de conclusie gekomen dat ze het niet van God konden winnen. Lucifer begreep dat waar het plan van de Vader tot vreugde en geluk leidde, zijn eigen plan verdriet en ellende bracht. Het probleem, zo hield Lucifer de reclamebaas voor, was volgelingen krijgen.

Ze stelden vast dat Lucifer maar één kans op succes had, en dat was een paradigmaverschuiving of omkering van waarden teweegbrengen. Met andere woorden, het te laten lijken alsof het plan van de Vader verdriet en ellende brengt en het plan van Lucifer tot vreugde en geluk leidt.

Dit hypothetische overleg is een relevante vergelijking. De waarheid is dat de vijanden van het plan van de Vader niet alleen proberen de leer en beginselen van dat plan te ondermijnen, maar ook de zegeningen die uit dat plan voortvloeien belachelijk te maken. Feitelijk proberen ze dat wat goed, rechtschapen en vreugdevol is armzalig te laten lijken.

Het woord van wijsheid geeft adviezen voor een goede gezondheid met de belofte dat zij die dit goddelijke gebod gehoorzamen 'gezondheid [...] wijsheid [...] en grote schatten aan kennis' zullen vinden.

Ik zal een paar manieren bespreken waarop de tegenstander probeert de zegeningen van keuzes volgens het plan van de Vader verkeerd voor te stellen en te ondermijnen.

Woord van wijsheid

In mijn leven heb ik de kwade en soms dodelijke invloed van alcohol op veel van mijn vrienden gezien. Bij een alcoholcultuur gaat het niet alleen om de leer van de kerk. Het gaat ook om het geluk en welzijn van iedereen. Heiligen der laatste dagen kunnen in hun samenleving een belangrijke stem over de gevolgen van dit probleem laten horen.

In het plan van de Vader leert het woord van wijsheid (dat gegeven is vanwege de 'listen en lagen […] van samenspannende mensen') ons beginselen voor onze gezondheid. Het is 'aangepast aan de capaciteit van de zwakken en de zwaksten van alle heiligen'. Er staan specifieke aanwijzingen in, bijvoorbeeld dat 'wijn of sterke drank […] niet goed' is. Tabak en hete dranken (thee en koffie) 'zijn niet voor het lichaam' (LV 89:4, 3, 5, 8–9).

Deze openbaring geeft ook nog andere adviezen voor een goede gezondheid en voegt daar een belofte aan toe, namelijk dat zij die dit goddelijke gebod gehoorzamen 'gezondheid […] wijsheid […] en grote schatten aan kennis' zullen vinden (LV 89:18–19).[3]

De reclames voor tabak en alcohol laten duidelijk zien hoe de tegenstander dit verdraait.

Zelfs het hypothetische reclamebureau zou vandaag de dag grote moeite hebben om tabak in een gunstig daglicht te stellen. De profeet Joseph Smith (1805–1844) heeft het woord van wijsheid in 1833 door openbaring ontvangen. In 1921 riep president Heber J. Grant (1856–1945), door de Heer geïnspireerd, alle heiligen op om het woord van wijsheid nauwgezetter na te leven.[4] In die tijd werd met massamarketing en het idealiseren van sigaretten roken in films geprobeerd om roken modieus, chic en leuk te laten lijken. Pas 43 jaar later, in 1964, concludeerde de directeur-generaal van de Amerikaanse gezondheidsdienst: 'Het roken van sigaretten is in de Verenigde Staten een dermate groot gevaar voor de volksgezondheid dat er passende maatregelen tegen genomen moeten worden.'[5]

De hedendaagse statistieken over het roken van sigaretten liegen er niet om. Rokers hebben meer kans op hartziekte, beroerte en longkanker dan niet-rokers. Geschat wordt dat roken een 25 keer zo hoge kans op longkanker geeft.[6]

Dus wat de tegenstander als modieus, chic en leuk voorstelde, heeft in feite tot ellende en een te vroege dood voor miljoenen mensen geleid.

Alcohol is nog zo'n voorbeeld. Ik heb jarenlang een onderzoeksproject gevolgd dat in de jaren '40 van de vorige eeuw begon. Aanvankelijk deden er 268 mannelijke studenten aan de Harvard universiteit aan mee.

Ze werden hun leven lang om de zoveel tijd onderzocht. Later deden meer mannen en ook vrouwen aan het onderzoek mee. Het doel van het oorspronkelijke onderzoek was meer inzicht in succes en geluk te krijgen.

Dit onderzoek had drie belangrijke conclusies. Ten eerste: geluk bij volwassenen hangt in hoge mate samen met een gelukkige jeugd in het gezin waar je opgroeit, vooral met de liefde en genegenheid van de ouders.[7] Ten tweede: een gelukkig, stabiel huwelijk is belangrijk voor levenslang geluk.[8] Ten derde: alcohol heeft een negatief effect op succes en geluk in het huwelijk en leven. Bij een derde van alle gezinnen in de Verenigde Staten en bij een kwart van alle ziekenhuisopnamen speelt alcoholmisbruik een rol. Het leidt in veel gevallen tot de dood, een slechte gezondheid en matige prestaties.[9]

In een recent voorpagina-artikel van de *Washington Post* met gezondheidsgegevens van de Amerikaanse federale overheid staat dat 'Amerikaanse vrouwen nu veel meer en veel vaker drinken dan hun moeders en grootmoeders. Door hun alcoholgebruik heeft hun sterftecijfer een recordhoogte bereikt'. Het artikel concludeert dat 'er geen gegevens uit voltooide of lopende onderzoeken zijn die de beweerde gunstige effecten van matig drinken ondersteunen' en dat 'de kans op overlijden door kanker bij elke mate van alcoholgebruik omhoog lijkt te gaan'.[10]

In de afgelopen jaren hebben veel universiteiten over de hele wereld geprobeerd om het alcoholgebruik te matigen omdat het in verband wordt gebracht met ernstig antisociaal gedrag, waaronder zedenmisdrijven en ernstige gezondheidsproblemen, vooral door comadrinken. De verschrikkelijke effecten van alcohol op de jonge hersenen zijn inmiddels een medisch feit.[11]

Tot hier toe heb ik vooral naar gevolgen voor de eigen gezondheid gekeken. Dan heb ik het nog niet gehad over andere ernstige gevolgen van alcoholgebruik zoals ongelukken tijdens het rijden onder invloed, mannen die zeggen dat ze iemand hebben mishandeld of aangerand omdat ze te veel hadden gedronken, en de effecten op de hersenen van een foetus als vrouwen tijdens de zwangerschap alcohol drinken.[12]

En alsof sigaretten roken en de verslaving aan alcohol en opiaten[13] nog niet schadelijk genoeg voor de samenleving is, zien we nu hoe de krachten van het kwaad recreatief gebruik van marihuana willen legaliseren.

Keuzes die het gezin aangaan

Bij keuzes die het gezin aangaan, zien we een soortgelijk patroon. In het plan van de Vader neemt het gezin een duidelijk omschreven plaats in.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' lezen we: 'Het gezin is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.'[14]

Tegenwoordig wordt vaak nog een andere paradigmaverschuiving gezien, namelijk het toejuichen van alternatieve keuzes die haaks op dit plan staan en schadelijk voor het huwelijk en het gezin zijn:

- De keus voor zowel vrouwen als mannen om opleiding en carrière belangrijker dan huwelijk en gezin te vinden.
- De keus om bewust geen of weinig kinderen te nemen[15] of om een zwangerschap af te breken als deze niet goed uitkomt.
- De keus voor onzedelijk gedrag in plaats van het heilige instituut van het huwelijk.

De tegenstander richt zijn pijlen op vrouwen en schildert het moederschap als een eentonige, doodlopende weg af. Hij richt zijn pijlen op mannen en schildert het vaderschap als onbelangrijk en trouw als ouderwets af. De manier waarop pornografie mensen van elkaar vervreemdt en tot een object maakt, laat zien hoe onzedelijk gedrag het heilige instituut van het huwelijk aan het verdringen is. Mensen keren zich hierbij op een afschuwelijke manier van waarheid en deugd af, precies wat de tegenstander wil.

Ongepaste alternatieve keuzes worden afgeschilderd als gepaste hulpmiddelen om de wereldse doelen van vrijheid en gelijkheid te bereiken. Als gevolg van dergelijke keuzes neemt het gemiddeld aantal kinderen dat een vrouw in haar leven ter wereld brengt, dramatisch af. Naar schatting 46 procent van de wereld leeft in landen waar het vruchtbaarheidscijfer lager is dan 2,1 kinderen – het aantal dat nodig is om de bevolking in stand te houden. De meeste Europese en

Aziatische landen zitten onder dit niveau. In Italië en Japan ligt het cijfer op ongeveer 1,3 geboorten. De Japanse bevolking zal naar verwachting in het jaar 2050 van 120 miljoen naar ongeveer 100 miljoen zijn geslonken.[16]

Deze wereldwijde bevolkingskrimp wordt door sommigen een 'demografische winter' genoemd.[17] Veel landen krijgen niet genoeg kinderen om de uitstervende generatie te vervangen.

Mag ik nog iets zeggen over een ander feit waar ik me grote zorgen om maak. Ik had in 2016 in Jeruzalem een ontnuchterende ervaring bij de Children's Memorial, onderdeel van het World Holocaust Remembrance Center. Samen met ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen en twee Amerikaanse Joodse leiders legde ik daar een krans. Tijdens de Holocaust werden naar schatting meer dan een miljoen Joodse kinderen vermoord.[18]

Toen ik het museum op me liet inwerken, raakte ik erg aangedaan. Ik ging naar buiten om even tot mezelf te komen. Toen ik nadacht over de verschrikkingen die daar herdacht worden, besefte ik plotseling dat er in de Verenigde Staten alleen al elke twee jaar net zoveel abortussen plaatsvinden als het aantal Joodse kinderen dat tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Holocaust vermoord is.[19]

De Joodse kinderen werden vermoord omdat ze Joods waren. Dat is in de hele wereldgeschiedenis ongeëvenaard, maar wat mij vooral zo pijnlijk trof, was het verlies van kinderen. Kinderen ter wereld brengen is een heilig onderdeel van het plan van onze hemelse Vader voor ons geluk. We zijn zo afgestompt en geïntimideerd door de grootschaligheid waarmee abortus wordt toegepast dat velen van ons zich ervoor afsluiten en er niet aan willen denken. Het is duidelijk dat de tegenstander de waarde van kinderen op vele niveaus aanvalt.

Abortus moet voorzichtig worden benaderd. Dat probleem lost zich waarschijnlijk niet op door mensen te veroordelen of beschuldigen. Sommigen waarschuwen ons om niet over een schip (of mannen of vrouwen) te oordelen zonder dat je weet hoe ver de reis is en welke stormen je kunt tegenkomen.[20] Ik kan daaraan toevoegen dat velen die voor deze verwerpelijke optie kiezen geen getuigenis van de Heiland of kennis van het plan van de Vader hebben.

Maar voor hen die geloven dat wij aan God verantwoording moeten afleggen (zelfs velen die niet van ons geloof zijn), is dit een tragedie van monumentale proporties geworden. Samen met de demografische winter waar we het net over hadden, is dit een ernstige morele smet op onze samenleving.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) leert ons: 'Het hoogste geluk in het huwelijk wordt voornamelijk bepaald door één belangrijke factor: het ter wereld brengen en opvoeden van kinderen. […] De kerk kan … maatregelen niet goedkeuren die het gezin … sterk inperken.'[21]

Bij de vraag hoeveel kinderen je moet krijgen en hoeveel tijd daartussen moet zitten, is de gezondheid van de moeder een belangrijke overweging. Dat besluit hoort gebedvol door man en vrouw samen genomen te worden.[22] Buitenstaanders hoeven daar geen oordeel over te hebben. Sommige trouwe heiligen kunnen geen kinderen krijgen of hebben misschien niet de kans om te trouwen. Bij het laatste feestmaal van gevolgen zullen zij elke zegen ontvangen.[23]

Toch steunt Lucifer abortus en overtuigt hij met een rampzalige paradigmaverschuiving veel mensen ervan dat je door kinderen te krijgen de boot mist en daar spijt van krijgt in plaats van vreugde en geluk.

Het plan van de Vader wordt via het gezin verwezenlijkt. Ieder gezinslid is belangrijk en speelt een prachtige, glorieuze rol die voldoening schenkt.

Als heiligen der laatste dagen moeten we voorop lopen om mensen te laten voelen en weten hoe belangrijk kinderen zijn. De aanvallen op het gezin die ik zojuist heb beschreven, leiden uiteindelijk tot verdriet en ellende.

De Heer zegt duidelijk dat het zijn werk en heerlijkheid is om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Dat plan wordt via het gezin verwezenlijkt. Ieder gezinslid is belangrijk en speelt een prachtige, glorieuze rol die voldoening schenkt.

De proclamatie over het gezin kan niet duidelijker zijn over de gevolgen van keuzes die tegen het plan van de Vader ingaan. Zij stelt ondubbelzinnig: 'Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegd hebben.'[24]

Dat is een duidelijke verwijzing naar het laatste feestmaal van gevolgen en het cumulatieve effect van keuzes die niet in overeenstemming met het plan van de Vader voor ons geluk zijn.

In het huwelijk en bij de opvoeding van kinderen zijn er altijd problemen en moeten we offers brengen. Maar de beloningen, zowel in dit leven als in de eeuwigheid, zijn adembenemend mooi. Ze komen van een liefdevolle Vader in de hemel.

Nooit in mijn leven is de aanval op de Bijbel en de goddelijkheid van Jezus Christus scherper geweest dan nu. Zoals in de Schriften wordt voorspeld, gebruikt Lucifer veel middelen om zijn doel te bereiken.

Voorspoedig in het land zijn

Een bekende uitspraak die op verschillende plaatsen in Boek van Mormon voorkomt, heeft twee delen. Er staat: 'Voor zover je de geboden van God onderhoudt, [zul] je voorspoedig […] zijn in het land.' In het tweede deel staat: 'Voor zover je de geboden van God niet onderhoudt, [zul je] van zijn tegenwoordigheid […] worden afgesneden' (zie bijvoorbeeld Alma 36:30). Het is duidelijk dat het gezelschap van de heilige Geest als zegen voor gehoorzaamheid een basisvoorwaarde is om voorspoedig in het land te zijn.

Daarnaast maken heilige leringen van de kerk duidelijk dat de beste maatstaf voor stoffelijke welvaart is om voldoende voor ons onderhoud te hebben. In dat verband verschuift Lucifer het paradigma door het nastreven van grote rijkdom en het kopen van opzichtige luxeproducten belangrijk te laten lijken. Sommigen lijken vastbesloten om zoals rijke en beroemde mensen te leven. Trouwe heiligen wordt geen buitensporige rijkdom beloofd. Die brengt meestal ook geen geluk.

Als volk is het de heiligen der laatste dagen wel goed gegaan. Verstandige financiële basisprincipes zijn onder meer:

- Eerst het koninkrijk van God zoeken.
- Werken, plannen en verstandig besteden.
- Plannen maken voor de toekomst.
- Rijkdom gebruiken om het koninkrijk van God op te bouwen.

Lucifers doel

Niet alleen schildert Lucifer zegeningen als ellende af, ook probeert hij het plan van de Vader te ondermijnen en geloof in Jezus Christus en zijn leer uit te bannen. Nooit in mijn leven is de aanval op de Bijbel en de goddelijkheid van Jezus Christus scherper geweest dan nu. Zoals in de Schriften wordt voorspeld, gebruikt Lucifer veel middelen om zijn doel te bereiken.

Het is nog tot daar aan toe om door de tegenstander te worden misleid. Het is iets heel anders om een van zijn huurlingen te zijn. Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het prachtig gezegd: 'Wat is het toch triest dat zoveel mensen een huurling van de tegenstander zijn […] en tegen zo'n lage prijs ingelijfd kunnen worden. Wat prestige, wat geld, wat complimentjes, wat vluchtige roem en ze dansen naar de pijpen van hem die allerlei kortstondige "beloningen" kan aanbieden, maar die geen celestiale contanten heeft.'[25]

Waarschijnlijk nergens wordt de invloed van huurlingen duidelijker dan in Lehi's visioen van de boom des levens en het grote en ruime gebouw in het Boek van Mormon. De mensen in het gebouw wezen met hun vinger naar hen die zich aan de roede van ijzer vastklampten en zelfs al van de vrucht van de boom hadden genomen. Die mensen gingen zich schamen 'wegens hen die de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren' (1 Nephi 8:27–28).

Slechte keuzes eindigen dus in een maaltijd van bittere, ranzige, akelige en ellendige gevolgen.

Vergelijk dat met het heerlijke feestmaal van gevolgen dat aan de getrouwen wordt beloofd. Je wordt 'met de heerlijkheid van de Heer' vervuld en 'geheiligd ter vernieuwing van' je lichaam. Alles wat de Vader heeft, wordt je gegeven (LV 84:32, 33; zie ook de verzen 34–38).

Bij zo'n feestmaal van gevolgen is het geestelijke voedsel waaraan we ons vergasten verrukkelijk, smakelijk, zoet, sappig, voedzaam en verzadigend en zal het ons intens gelukkig maken. Als we komen 'tot de Heilige van Israël en [ons vergasten] aan hetgeen niet vergaat noch kan bederven' (2 Nephi 9:51), volgen we het smalle pad dat recht voor ons uit ligt en ons naar de Heilige van Israël brengt, 'aangezien Here God zijn naam is' (2 Nephi 9:41). ■

Naar de toespraak 'A Banquet of Consequences: The Cumulative Result of All Choices', op 7 februari 2017 gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University. Zie speeches.byu.edu voor de volledige Engelstalige tekst.

NOTEN

1. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11e editie (2003), 'paradigm shift', merriam-webster.com.
2. Zie C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (1942).
3. Zie Jed Woodworth, 'The Word of Wisdom', in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride en James Goldberg, red. (2016), 183–189; 'The Word of Wisdom', 1 juni 2013, history.lds.org.
4. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), 197–206.
5. *Smoking and Health: Report of the Advisory Committee to the Surgeon General of the Public Health Service*, PHS-publicatie nr. 1103 (1964), 33; zie ook *The Health Consequences of Smoking – 50 Years of Progress: A Report of the Surgeon General* (2014), surgeongeneral.gov.
6. Zie 'Health Effects of Cigarette Smoking', Centers for Disease Control and Prevention, 15 mei 2017, cdc.gov.
7. Zie George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), 108–109.
8. Zie Alvin Powell, 'Decoding Keys to a Healthy Life', *Harvard Gazette*, 2 februari 2012, news.harvard.edu.
9. Zie Vaillant, *Triumphs of Experience*, 292. Daarentegen had een andere langlopende studie onder actieve kerkleden positieve resultaten (zie James E. Enstrom en Lester Breslow, 'Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004', *Preventive Medicine*, deel 46, nr. 2 [februari 2008], 133–136).
10. Kimberly Kindy en Dan Keating, 'For Women, Heavy Drinking Has Been Normalized. That's Dangerous', *Washington Post*, 23 december 2016, washingtonpost.com; in de conclusie wordt Robert D. Brewer van het alcoholprogramma van de Centers for Disease Control and Prevention geciteerd.
11. Zie 'Fact Sheets—Underage Drinking', Centers for Disease Control and Prevention, 20 oktober 2016, cdc.gov.
12. Zie Anne Schuchat, 'The CDC's Recommendations to Help Prevent Fetal Alcohol Spectrum Disorders', *American Family Physician*, deel 95, nr. 1 (1 januari 2017), 6–7, aafp.org.
13. Zie 'Inside a Killer Drug Epidemic: A Look at America's Opioid Crisis', *New York Times*, 6 januari 2017, nytimes.com.
14. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
15. 'Het percentage 25- tot 34-jarigen zonder kinderen in huis is sinds 1967 verdubbeld' (Emily Schondelmyer, 'No Kids in the House: A Historical Look at Adults Living without Children', U.S. Census Bureau, 20 december 2016, census.gov).
16. Zie *World Fertility Patterns 2015*, United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 2015, 6, un.org; 'Birth and Fertility of the Resident Population', Istat (Italian National Institute of Statistics), 28 november 2016, istat.it; 'The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050, Buddhists', Pew Research Center, 2 april 2015, 6–12, 102–111, pewresearch.org; Adam Taylor, 'It's Official: Japan's Population Is Dramatically Shrinking', *Washington Post*, 26 februari 2016, washingtonpost.com; en Ana Swanson, 'Japan's Birth Rate Problem Is Way Worse Than Anyone Imagined', *Washington Post*, 7 januari 2015, washingtonpost.com.
17. Zie *The New Economic Reality: Demographic Winter*, BYUtv, byutv.org.
18. Zie 'Plight of Jewish Children', *Holocaust Encyclopedia*, United States Holocaust Memorial Museum, ushmm.org.
19. Zie Reproductive Health: Data and Statistics: 'Abortion', Centers for Disease Control and Prevention, 10 mei 2017, cdc.gov. Ik besef dat het aantal abortussen de afgelopen jaren is afgenomen, maar het aantal is nog steeds extreem hoog.
20. Soms toegeschreven aan Thomas Carlyle (1795–1881); zie *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* (2010), 17.3.1. In deze paragraaf worden enkele uitzonderingen genoemd, zoals verkrachting, incest, gezondheid van de moeder en ernstige aangeboren afwijkingen aan de baby.
21. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 328–329; zie ook *Eeuwig huwelijk – boek voor de cursist* (lesboek kerkelijke onderwijsinstellingen, 2003), 14–18, LDS.org.
22. Zie Gordon B. Hinckley, *Hoekstenen voor een gelukkig gezin* (brochure, 1984), 6, LDS.org.
23. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3.
24. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 2.
25. Neal A. Maxwell, *Things As They Really Are* (1978), 42.

EEN REIS DOOR DE oude tabernakel

Net zoals in de huidige tempels kunnen we van de symboliek in de tabernakel veel leren over onze reis terug naar de tegenwoordigheid van God.

Duizenden jaren zijn tempels de plek geweest waar God van priesterschapsverordeningen en heilige verbonden gebruikmaakt om zijn kinderen in eeuwige waarheden uit zijn heilsplan te onderwijzen.

Tijdens hun reis door de wildernis werd het volk van Israël opgedragen een tabernakel te bouwen, opdat God 'in hun midden [zou] wonen' (Exodus 29:46). '*Tabernakel* betekent letterlijk "plaats van wonen" en de tabernakel werd zo genoemd, omdat men geloofde dat God Zich letterlijk in deze heilige verblijfplaats bevond. Als Israël haar tenten opsloeg, werd de tabernakel precies in het midden van het kamp opgezet (als symbool dat de mensen God tot het middelpunt van hun leven moesten maken.'[1]

Lees over de volgende onderdelen van de tabernakel en bedenk wat wij ervan kunnen leren over onze terugkeer naar de tegenwoordigheid van God.

De tabernakel zelf: de tabernakel bestond uit drie ruimten. Men moest van de ene naar de andere ruimte gaan om in de nabijheid van God te komen: de voorhof, het heilige en het heilige der heiligen (zie Exodus 25–30).

Het altaar: in de wet van Mozes stond welke offers hier geofferd moesten worden als een voorafschaduwing van de Heiland en zijn 'groot en laatste offer' (zie Alma 34:10). Offerande kan ook onze bekering voorstellen: onze zonden opgeven en een gebroken hart en een verslagen geest aanbieden (zie 3 Nephi 19–20; Gids bij de Schriften, 'Offer, offerande, offeren').

Het wasvat: de priesters wasten hun handen en voeten met het water uit het koperen wasvat voordat ze het heilige ingingen (zie Exodus 30:19–21). Dit herinnert ons aan de noodzaak om rein te zijn als we ons voorbereiden op onze terugkeer in de tegenwoordigheid van de Heer (zie 3 Nephi 27:19–20).

NOTEN

1. *Het leven en de leringen van Jezus en zijn apostelen* (1979), 390.
2. In zijn brief aan de Hebreeën (hoofdstuk 8–10), verwijst Paulus naar de tabernakel om duidelijk te maken hoe de hogepriester, Jezus Christus, 'voor eens en altijd door zijn eigen bloed [is] binnengegaan in het heiligdom, en daardoor een eeuwige verlossing [heeft] teweeggebracht' (9:12). Door die verlossing zijn wij nu ook in staat 'om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus' (10:19).

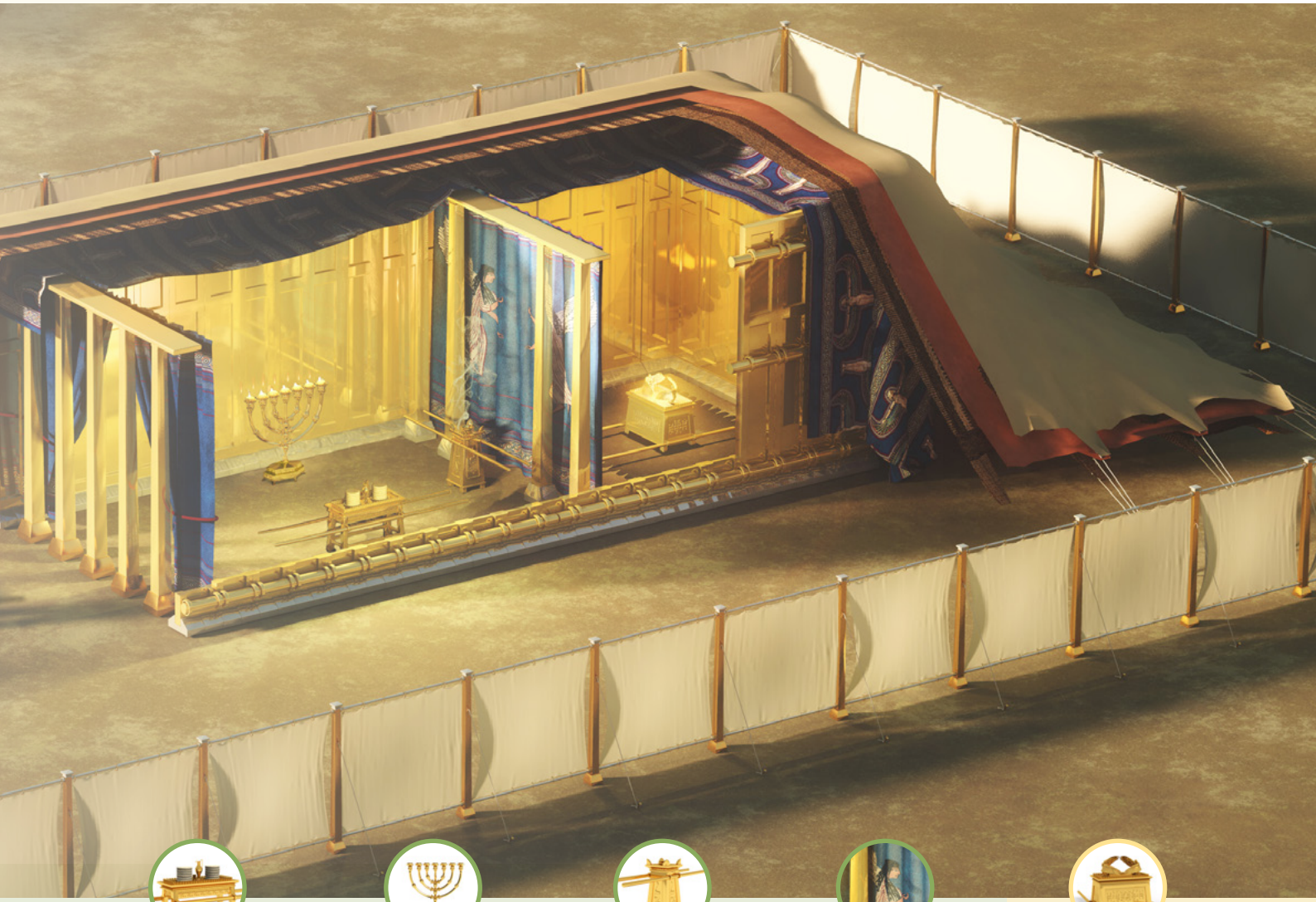

De tafel met de toonbroden: er werden twaalf ongezuurde broden op de tafel van de toonbroden gelegd. Het Hebreeuwse woord voor toonbrood betekent ‘brood van de tegenwoordigheid’ (zie Exodus 25:30). De broden werden elke sabbat als ‘een eeuwig verbond’ in het heilige gegeten (zie Leviticus 24:5–9).

De kandelaar: de zeven lampen brandden op zuivere olijfolie en verlichtten het heilige (zie Leviticus 24:2–4). Dit wijst ons op het licht van Christus en de Heilige Geest, de bronnen van geestelijk licht.

Het reukofferaltaar: de priesters brandden iedere ochtend en avond wierook op een altaar dat voor de voorhang stond. De opstijgende rook kan de gebeden voorstellen die naar de hemel opstijgen (zie Openbaring 5:8).

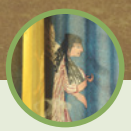

Op de Grote Verzoendag betrad de hogepriester het heilige der heiligen door een voorhang. Op die voorhang waren cherubim, oftewel engelen, geborduurd (zie Exodus 26:31–33; Leer en Verbonden 132:19). De voorhang doet ons eraan denken dat we nu door een sluier van Gods tegenwoordigheid gescheiden zijn en dat de grote hogepriester, Jezus Christus, de voorhang voor ons open kan doen.

Het heilige der heiligen: De hogepriester betrad dit heiligste deel van de tabernakel eenmaal per jaar op de Grote Verzoendag. Het heilige der heiligen stelde de tegenwoordigheid van God voor. Daar stond de ark van het verbond. Het deksel ervan werd het verzoendeksel genoemd. ‘[Ik] zal u daar ontmoeten’, zei de Heer tegen Mozes, ‘en [Ik] zal met u spreken’ (Exodus 25:22; zie ook Exodus 29:43; 30:36).[2] ■

ILLUSTRATIES STEVE CREITZ/DOOR GOODSALT.COM IN LICENTIE GEGEVEN

Ouderling Erich W. Kopischke
van de zeventig

Het gezin

DE FONTEIN VAN GELUK

Het concept van het gezin en het gezinsleven als ware bron van geluk is in de afgelopen decennia vreselijk verzwakt. Het traditionele gezin ligt wereldwijd door veel verschillende bronnen onder vuur. (Op pagina 18 van deze uitgave bespreekt ouderling Quentin L. Cook enkele van deze aanvallen.) Maar er zijn andere valkuilen en risico's die zelfs sommigen van ons die het belang, de goddelijke natuur en de eeuwige bestemming van het gezin kennen, raken.

Onder invloed van de wereld en haar verleidingen, het toenemend verlangen naar egocentrische bevrediging, en de neiging naar gemak of het onszelf makkelijk maken, zetten wij druk op ons gezin en ons geluk. Al te vaak wordt ons geluk bepaald door de kwaliteit van ons 'globaal zorgenvrij pakket' dat we hopen met 'lage instapkosten en hoge opbrengsten' te krijgen en houden.

Overdenk de leer over het eeuwige gezin en ontdek zelf wat voor u echt het belangrijkst is.

Maar zo werkt het niet. Het was nooit de bedoeling dat het makkelijk zou zijn. De Heer heeft door de profeet Joseph Smith gezegd: 'Want na veel beproeving komen de zegeningen. Daarom komt de dag dat u met grote heerlijkheid gekroond zult worden' (LV 58:4).

Van Godswege geboden

De Heer heeft duidelijk geopenbaard hoe we ons gezin sterk maken en houden. Ieder van ons is gevraagd de beginselen in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' te bestuderen en toe te passen. We moeten bovendien beseffen dat persoonlijke kracht en geluk uit het gezinsleven halen, opoffering en geloof vraagt.

In de proclamatie over het gezin staat dat 'het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' Er staat ook in 'dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft.'[1]

We moeten beseffen dat persoonlijke kracht en geluk uit het gezinsleven putten, opoffering en geloof vraagt.

Voor veel mensen is het beeld en doel van het gezin ingrijpend veranderd. De maatschappij neemt hoe langer hoe meer het huwelijkspatroon van de zogenaamde 'soulmate' als standaard aan. Dat benadrukt de behoeften en gevoelens van de volwassenen in plaats van die van de kinderen. Daardoor komen velen pas aan het huwelijk toe na een langdurige relatie in plaats dat zij, na een gepaste verkeringstijd, de volgende stap zetten. De volmaakte partner vinden, een relatie door samenwonen beproeven zonder het voordeel van een huwelijk, of een buitensporige levensstijl verzekeren op basis van een strikt huwelijkscontract, dat zijn nu voor velen gebruikelijke praktijken vóór ze tot het huwelijk besluiten.

De Schriften en de hedendaagse profeten onderwijzen iets heel anders. Ons huwelijk is gebaseerd op kuisheid en trouw, met de bedoeling een gezin te vestigen en op te voeden. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'Velen uiten zich mondeling en schriftelijk tegen het huwelijk. Zelfs onder ons zijn er die het huwelijk uitstellen of zich ertegen uitspreken. […] Wij roepen alle mensen op het [traditionele] huwelijk als de basis voor waar geluk te aanvaarden. […] In de kern betekent een huwelijk ook een gezin.'[2]

Toen mijn vrouw Christiane en ik nog jong waren, waren dat de woorden van onze levende profeet. We vertrouwden op zijn raad en volgden die op. We knielden aan het altaar van de Berntempel (Zwitserland) toen we respectievelijk 20 en 22 jaar waren. We waren het verbond waardig, hadden geen idee wat ons te wachten stond, we hadden geen werkervaring noch onze opleiding afgerond en we waren tamelijk arm.

De enige overvloed was onze liefde voor elkaar en een hoop naïef enthousiasme. Maar we begonnen samen aan onze wereld te bouwen. We stelden kinderen krijgen niet uit en we moesten elkaar steunen om onze opleidingen af te ronden. We geloofden sterk in de belofte van de Heer dat 'indien u dus zijn geboden onderhoudt, Hij u [zegent] en Hij u voorspoedig [maakt]' (Mosiah 2:22).

En dat deed Hij. Toen we trouwden, volgde Christiane de verpleegstersopleiding. In ons toekomstbeeld haalde zij haar diploma, maar we namen tegelijkertijd ook de bewuste beslissing om aan onze droom van een gezin te beginnen. Daardoor werd ons eerste kind twee weken geboren voordat Christiane voor haar eindexamen als erkende verpleegster slaagde.

Nu, bijna veertig jaar later, zijn we dankbaar dat we ons gezin samen konden opbouwen. Ons geloof in God en in onze gezamenlijke relatie is onwankelbaar geworden, doordat we de hand van de Heer zagen die ons leidde terwijl wij ons koninkrijk op aarde opbouwden. Dit koninkrijk zal voor eeuwig en altijd blijven groeien.

Wees bereidwillig om te offeren

We waren beiden klaar en gewillig om offers voor ons toekomstbeeld van geluk te brengen. We aanvaardden de van Godswege aangeduide rollen van de vader om 'te presideren' en in de levensbehoeften 'te voorzien' en van de moeder om in 'de zorg voor de kinderen' te voorzien.[3] Julie B. Beck, een voormalige algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'De priesterschapsrol van vaders is te presideren en priesterschapsverordeningen aan de volgende generatie door te geven. De priesterschapsrol van moeders is te beïnvloeden. Dit zijn essentiële, elkaar aanvullende en onderling afhankelijke taken.'[4]

Elkaar in een huwelijk en het gezin als gelijkwaardige partners steunen, wilt niet zeggen dat we altijd hetzelfde doen of samen of gelijkelijk. We begrijpen en aanvaarden verschillende taken die God ons heeft gegeven, zoals die in de proclamatie over het gezin staan. We volgen de wereld niet in wat 'emancipatie' wordt genoemd, waarin zowel de man als de vrouw alleen hun eigen behoeften proberen te vervullen. We leven de beginselen van het evangelie na; man en vrouw vullen elkaar aan, en het gezin streeft naar eenheid en onzelfzuchtigheid.

Sommigen onder u zeggen: 'Oké, maar onze situatie ligt anders. De hedendaagse wereld is niet ideaal. Er moet ruimte voor uitzonderingen zijn.' Dat klopt, maar ik probeer de regel of het goddelijke ideaal te onderwijzen en laat de uitzonderingen in uw leven aan u over.

Het toekomstbeeld voor ons gezin voorzag dat Christiane thuis zou blijven om onze kinderen op te voeden. Dat betekende offers brengen. Kort nadat we ontdekten dat er een baby op komst was, herinnerde Christiane mij aan onze gezamenlijke beslissing, die we al vóór ons huwelijk hadden genomen, dat zij onmiddellijk met buitenshuis werk zou stoppen zodra een kind werd geboren. Ik probeerde aan de extra verantwoordelijkheid te ontkomen door te zeggen dat zij een derde van ons gezinsinkomen inbracht. Zij antwoordde droogjes: 'Ik zorg voor de kinderen en jij zorgt voor het eten op tafel.'

Ik wist dat ze gelijk had. We hadden het al lang voordien besproken. Het kwam overeen met ons beeld van het gezinsleven, het kwam overeen met de woorden van de levende profeten en het voelde gewoon goed. Dus gaf ze haar goedbetaalde baan als verpleegster op zodat ze dagelijks voor de kinderen kon zorgen. Ik moest mezelf herpakken en voor eten en een dak boven hun hoofd zorgen. De Heer zegende ons zodat we dit aspect van ons toekomstbeeld konden waarmaken.

Andere belangrijke zaken, zoals opvoeden, onderwijzen, begeleiden, schoonmaken of zelfs de luiers verschonen, deden we zoveel mogelijk samen. Deze werkverdeling gebeurde omdat we ons ons gezinsleven altijd al zo hadden voorgesteld.

Christiane en ik ontdekten dat God ons hielp zijn wil op zijn manier en tijd te doen, omdat we in geloof handelden en op de Heer vertrouwden. Nu moet ik er wel bij zeggen dat op zijn manier niet betekent dat alles meteen zo ging als we hadden verwacht. Soms moesten we geduld oefenen, soms extra moeite doen, en soms leek het alsof de Heer onze vastberadenheid testte. We hebben echter altijd inspiratie uit ons toekomstbeeld geput en er onze belangrijkste beslissingen door laten bepalen.

Christiane en ik hebben ons altijd een samenzijn met onze kinderen in de celestiale zaal van een tempel voorgesteld als een voorspel op de eeuwige vreugde en glorie die we op zekere dag hopen te ervaren. De laatste jaren hebben we het ene kind na het andere naar de tempel

gebracht om hun tempelverordeningen te ontvangen. We gaven ze op symbolische wijze terug aan onze hemelse Vader nadat we ze de beginselen van rechtschapenheid hadden bijgebracht. We hebben drie van onze kinderen voor hun huwelijk naar het tempelaltaar begeleid en we verwachten dat er nog tempelhuwelijken gaan volgen.

Niets brengt ons meer vreugde en voldoening dan de vreugde die we in elkaar en ons nageslacht hebben. Toen we begrepen dat dit slechts het begin van onze eeuwige voortuitgang was, en dus slechts de allereerste niveaus van onze vreugde en geluk, waren we, en zijn we, bereid alles op te offeren om de leer van het gezin na te leven en ons toekomstbeeld waar te maken.

Ik spoor u aan over deze leer na te denken en te ontdekken wat echt het belangrijkst is. Ons bestaan is gebaseerd op dit soort geluk. En het geluk dat uit gelijkgestemde relaties tussen man, vrouw en kinderen voortkomt, blijft toenemen.

Streef uw toekomstbeeld na

Nadat u de leer van het gezin hebt bestudeerd en een toekomstbeeld voor uw geluk hebt bepaald, dient u uw toekomstbeeld in alle ernst na te streven.

De afwijzingen die ik in het begin van mijn verkering met Christiane kreeg, hadden me een beetje ontmoedigd. Ik had net tot een schitterende loopbaan als jonge alleenstaande in de kerk besloten, maar op zekere dag kreeg ik een bijzondere geestelijke indruk. Ik was voor een verordening in de Zwitserse tempel toen ik een stem in mijn hart hoorde die iets zei als: 'Erich, als je het huwelijk niet ernstig nastreeft en dus het nieuw en eeuwigdurend verbond niet sluit, heb je niets aan al deze leringen en beloofde zegeningen.' Mijn ogen gingen al op 21-jarige leeftijd open en vanaf dat moment probeerde ik die zegen nog beter waardig te zijn.

Ik spoor u aan persoonlijke doelen voor uw toekomstbeeld te stellen. In *Predik mijn evangelie* staat: 'Doelen zijn een weerspiegeling van uw hart en wat u wilt bereiken. Door middel van doelen en plannen wordt onze hoop in daden omgezet. Doelen stellen en plannen maken zijn geloofsdaden.'[5]

Ga niet lichtvaardig met heilige dingen om. Ga niet slechts voor wat plezier samen op stap als u oud genoeg bent om te trouwen. Breng nooit uw eeuwig geboorterecht

in het gedrang door iets te doen wat u van het sluiten van uw belangrijkste tempelverordeningen weerhoudt. Als u elk afspraakje als kennismaking met een mogelijk eeuwige partner behandelt, gaat u nooit iets ongepasts doen dat de ander lichamelijk of geestelijk schaadt, of uw eigen waardigheid in het gedrang brengt en uw toekomstbeeld verduistert. Als u waardig blijft, blijft uw geestelijke waarneming steeds even scherp en zult u altijd aanspraak op de influisteringen van de Geest maken. De Heilige Geest gaat u aanmoedigen en de juistheid van die belangrijkste beslissingen bevestigen, zelfs als u af en toe doodsbang bent.

Verantwoord uzelf aan de Heer inzake uw toekomstbeeld en doelen. Als u zich ergens van dient te bekeren, talm dan geen ogenblik. Zowel dit als het eeuwig leven zijn te belangrijk om 'de dag van uw bekering [uit te stellen]' (Alma 13:27; Alma 34:33). Volg de raad van een profeet van God die ons heeft aangeraden om 'de Vader in de naam van Jezus om alle dingen die u nodig hebt [te vragen]. Twijfel niet, maar wees gelovig, en begin zoals in vroegere tijden, en kom tot de Heer met geheel uw hart en bewerk uw eigen behoudenis met vrees en beven voor zijn aangezicht' (Mormon 9:27).

Niets brengt ons meer vreugde en voldoening dan de vreugde die we in elkaar en ons nageslacht hebben.

Ik besef dat sommigen onder u door uw omstandigheden worden gedwongen hun volmaakt toekomstbeeld van een gezin aan uw persoonlijke situatie aan te passen. Maar ik heb geleerd dat de Heer ons bijstaat als we in geloof handelen en het ideaal zo goed mogelijk naleven.

Het beginsel van voltooiing

Het evangelie van Jezus Christus bevat een uiterst troostend element. Het is het *afwerkende* of *voltooiende* aspect van ons geloof in de Heer Jezus Christus. Moroni heeft ons aangespoord om altijd op het juiste pad te blijven, 'alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder [is] van [ons] geloof' (Moroni 6:4).

Door ons geloof in Jezus Christus kunnen we de vereiste koers varen. Maar als we door zwakte of gemiste kansen stranden, zal Hij ons zijn helpende hand reiken, het gat dichten en de voleinder van ons geloof worden. Hij heeft gezegd: 'Want Ik, de Heer, zal alle mensen oordelen naar hun werken, naar het verlangen van hun hart' (LV 137:9).

In *Handboek 2* kunnen we lezen: 'Getrouwe leden die door omstandigheden in dit leven niet in de zegeningen van een eeuwig huwelijk en het ouderschap delen, zullen alle beloofde zegeningen in de eeuwigheid ontvangen als ze de verbonden nakomen die zij met God hebben gesloten.'[6]

Ik getuig dat de Heer het meende toen Hij zei: 'Het is niet goed dat de mens alleen is' (Genesis 2:18) en dat zijn ultieme verlangen is dat al zijn kinderen 'een volheid van vreugde' ontvangen (Mozes 7:67). Houd dus steeds uw toekomstbeeld voor ogen en houd 'het ideaal van een eeuwig gezin voor ogen. Dat houdt in dat we ons voorbereiden om een goede huwelijkspartner en liefhebbende vader of moeder te zijn. Soms gaan deze zegeningen pas in het leven hierna in vervulling, maar het uiteindelijke doel is voor iedereen gelijk.'[7]

Ik weet dat iedere mens verschillende leefomstandigheden heeft. Ik weet dat er verschillen in cultuur, tradities en verwachtingen zijn. Deze leerstellingen en beginselen zijn echter eeuwig en waar, en ze staan los van onze persoonlijke omstandigheden. Ik heb er vertrouwen in dat u, als u oprecht over deze leerstellingen en beginselen nadenkt en bidt, een persoonlijk toekomstbeeld kunt vormen dat aangenaam voor de Heer is en naar uw hoogste geluk leidt. ■

Uit de toespraak 'What Do You Envision in Life?', gehouden op 2 december 2014 in een devotional aan de Brigham Young University. Zie speeches.byu.edu voor de volledige Engelstalige tekst.

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
2. Spencer W. Kimball, 'Guidelines to Carry Forth the Work of God in Cleanliness', *Ensign*, mei 1974, 6.
3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 129.
4. Julie B. Beck, toespraak in de instructiebijeenkomst van de algemene oktoberconferentie in 2009.
5. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 159.
6. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3.
7. *Handboek 2*, 1.3.3.

Hoofdstuk 2

Hoor Hem

Dit is hoofdstuk 2 van de nieuwe vierdelige serie over de geschiedenis van de kerk met als titel Heiligen: de geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus in de laatste dagen. *Het boek zal in 14 talen in druk, in de sectie Kerkgeschiedenis van de app Evangeliebibliotheek, en online op heiligen.lds.org verschijnen. De eerstvolgende hoofdstukken worden in komende uitgaven gepubliceerd. Deel 1 van het boek verschijnt later dit jaar. U kunt de hoofdstukken in 47 talen in de app Evangeliebibliotheek en op heiligen.lds.org lezen.*

Op een lentemorgen in 1820 stond Joseph vroeg op om naar het bos bij zijn huis te gaan. Het was een heldere, prachtige dag en het zonlicht scheen door de takken. Hij wilde alleen zijn om te bidden, en hij kende een rustige plek in het bos waar hij onlangs nog enkele bomen had omgehakt. Hij had zijn bijl daar in een boomstronk achtergelaten.[1]

Toen hij bij de plek was aangekomen, keek Joseph om zich heen om er zeker van te zijn dat hij alleen was. Het idee om hardop te bidden, maakte hem zenuwachtig, en hij wilde niet worden gestoord.

Zodra Joseph wist dat hij alleen was, knielde hij op de koude grond neer en begon hij God de verlangens van zijn hart te vertellen. Hij vroeg om genade en vergeving, en om wijsheid zodat hij antwoorden op zijn vragen zou vinden. Hij bad: 'O Heer, bij welke kerk zal ik mij aansluiten?'[2]

Tijdens het bidden begon zijn tong op te zwellen waardoor hij niet meer kon spreken. Hij hoorde voetstappen achter zich, maar toen hij zich omdraaide, zag hij niemand. Hij probeerde weer te bidden, maar de voetstappen kwamen steeds dichterbij, alsof iemand hem wilde aanvallen. Hij sprong op en draaide zich om, maar hij zag nog steeds niemand.[3]

Plotseling greep een onzichtbare kracht hem aan. Hij probeerde weer te praten, maar zijn tong was nog steeds te zeer gezwollen. Dikke duisternis omhulde hem zodat hij het licht van de zon niet meer kon zien. Twijfel en verschrikkelijke denkbeelden kwamen in hem op, waardoor hij verward en ontzet raakte. Hij had het gevoel dat een of ander onzichtbaar maar machtig en verschrikkelijk wezen hem wilde vernietigen.[4]

Met een laatste krachtinspanning riep Joseph God nogmaals aan. Zijn tong werd losgemaakt en hij smeekte om bevrijding. Een ondraaglijke duisternis overspoelde hem, zodat hij op het punt stond in wanhoop te verzinken en zich over te geven aan vernietiging.[5]

Op dat moment verscheen er een lichtkolom boven zijn hoofd. Het licht daalde geleidelijk neer en leek het bos in vuur en vlam te zetten. Zodra het licht op hem rustte, voelde Joseph dat de greep van de onzichtbare macht verslapte. In plaats daarvan vulde Gods Geest hem met gemoedsrust en met een onuitsprekelijke vreugde.

Toen Joseph naar het licht keek, zag hij God de Vader boven hem in de lucht staan. Joseph had nog nooit iets gezien wat zo helder en heerlijk was als zijn gezicht. God noemde hem bij zijn naam en wees naar een andere Persoon die naast Hem was verschenen. 'Dit is mijn geliefde Zoon', zei Hij. 'Hoor Hem!'[6]

Joseph stond oog in oog met Jezus Christus. Zijn gezicht was zo helder en heerlijk als dat van de Vader.

De Heiland zei: 'Joseph, uw zonden zijn u vergeven.'[7]

HET EERSTE VISIOEN VAN JOSEPH SMITH, GREG K. OLSEN

Nu hij bevrijd was van wat hem beklemde, vroeg Joseph opnieuw: 'Bij welke kerk zal ik mij aansluiten?'[8]

'Sluit je bij geen enkele kerk aan', zei de Heiland. 'Zij verkondigen als leerstellingen geboden van mensen en hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan.'

De Heer vertelde Joseph dat de wereld in zonde was vervallen. 'Niemand doet goed', legde Hij uit. 'Ze hebben zich van het evangelie afgekeerd en onderhouden mijn geboden niet.' Heilige waarheden waren verloren gegaan of verdraaid, maar Hij beloofde de volheid van het evangelie in de toekomst aan Joseph te openbaren.[9]

Terwijl de Heiland sprak, zag Joseph menigten engelen, en het licht dat zij uitstraalden, was helderder dan de middagzon. De Heer zei: 'Zie, ja, zie, Ik kom spoedig, gekleed in de heerlijkheid van mijn Vader.'[10]

Joseph verwachtte dat het bos in vlammen zou opgaan, maar de bomen brandden zoals de doornstruik van Mozes, ze werden niet verteerd.[11]

Toen het licht was verdwenen, lag Joseph op zijn rug met zijn ogen naar de hemel gericht. De lichtkolom was weg, en zijn schuldgevoel en verwarring waren verdwenen. Zijn hart vulde zich met goddelijke liefde.[12] God de Vader en Jezus Christus hadden tot hem gesproken, en hij had geleerd hoe hij de waarheid kon vinden en vergeving kon krijgen.

Het visioen had hem zo verzwakt dat hij zich niet kon bewegen. Joseph bleef in het bos liggen tot hij weer op krachten begon te komen. Hij keerde met moeite naar huis terug en leunde tegen de schoorsteenmantel aan. Zijn moeder zag hem en vroeg wat er aan de hand was.

'Alles is in orde', verzekerde hij haar. 'Het gaat goed met mij.'[13]

Een paar dagen later sprak Joseph met een predikant. Hij vertelde hem wat hij in het bos had gezien. De predikant was actief betrokken bij de godsdienstige opleving in de omgeving, en Joseph verwachtte bij hem een luisterend oor te vinden.

Eerst nam de predikant het visioen lichtvaardig op. Er waren wel meer mensen die beweerden visioenen uit de hemel te ontvangen.[14] Maar toen werd hij boos en defensief, en hij zei dat Josephs verhaal van de duivel kwam. Hij zei dat visioenen en openbaringen iets uit het verleden waren en nu niet meer voorkwamen.[15]

Dat verbaasde Joseph, en hij merkte al gauw dat niemand in zijn visioen geloofde.[16] Waarom zouden ze ook? Hij was pas 14 jaar en had vrijwel geen opleiding genoten. Hij kwam uit een arm gezin en zou waarschijnlijk zijn hele leven op het land werken en klusjes opknappen om een schamel inkomen bij elkaar te sprokkelen.

En toch was zijn getuigenis voor sommige mensen zo verontrustend dat ze hem belachelijk maakten. Hij vond het vreemd dat een eenvoudige, onbetekenende jongen zo veel bitterheid en spot kon ontketenen. 'Waarom mij vervolgen voor het spreken van de waarheid?', vroeg hij zich af. 'Waarom denkt de wereld mij te kunnen doen loochenen wat ik werkelijk heb gezien?'

Deze vragen lieten Joseph zijn hele leven niet meer los. Later vertelde hij: 'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar.'

Hij getuigde: 'Ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ontkennen.'[17]

Joseph wist dat hij een visioen had gezien. God de Vader en Jezus Christus waren in een helder licht aan hem verschenen.

Zodra hij merkte dat zijn visioen zijn dorpsgenoten tegen hem in het harnas joeg, praatte hij er niet meer over. De kennis die God hem had gegeven, was hem genoeg.[18] Later trok hij uit New York weg en probeerde hij op te schrijven wat hij in het bos had meegemaakt. Hij schreef over zijn verlangen naar vergiffenis en de waarschuwing van de Heiland aan een wereld die zich diende te bekeren. Hij schreef eigenhandig, in stroeve bewoordingen, en probeerde uit alle macht de grootsheid van die gebeurtenis in woorden te vatten.

In de daaropvolgende jaren vertelde hij openlijker over het visioen en hielpen schrijvers hem beter uitdrukken wat alle beschrijving te boven ging. Hij vertelde over zijn verlangen om de ware kerk te vinden en beschreef hoe God de Vader als eerste verscheen om de Zoon voor te stellen. Hij schreef in mindere mate over zijn zoektocht naar vergeving en meer over de universele waarheidsboodschap van de Heiland en de noodzaak van een herstelling van het evangelie.[19]

Telkens wanneer Joseph over zijn ervaring schreef, getuigde hij dat de Heer zijn gebed had gehoord en verhoord. Joseph was nog jong toen hij te weten kwam dat de kerk van de Heiland niet meer op aarde te vinden was. De Heer had hem echter beloofd later meer over zijn evangelie te openbaren. Daarom was hij vastbesloten om op God te vertrouwen, trouw te blijven aan het gebod dat hij in het bos had gekregen, en geduldig op meer aanwijzingen te wachten.[20]

In dit bos, dat bij het huis van de familie Smith staat, knielde Joseph in gebed neer om te vragen bij welke kerk hij zich moest aansluiten.

Op heiligen.lds.org staat een volledige lijst met bronnen in het Engels.

Het woord *Thema* in de noten geeft aan dat er op heiligen.lds.org meer informatie te vinden is.

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:212 (versie 2); Interview, Joseph Smith door David Nye White, 21 augustus 1843, in [David Nye White], 'The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.', *Pittsburgh Weekly Gazette,* 15 september 1843, [3], beschikbaar op josephsmithpapers.org.
2. Interview, Joseph Smith door David Nye White, 21 augustus 1843, in [David Nye White], 'The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.', *Pittsburgh Weekly Gazette,* 15 september 1843, [3], beschikbaar op josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP,* H1:12.
3. Joseph Smith, Journal, 9–11 november 1835, in *JSP,* J1:88.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:15; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste,* 15–16; Joseph Smith History, 1838–56, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:212 (versie 2).
5. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16; Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:88; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:212 (versie 2).
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP,* H1:12–13; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:214 (versie 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:88.
7. Joseph Smith History, zomer 1832, 3, in *JSP,* H1:13.
8. Interview van Joseph Smith door David Nye White, 21 augustus 1843, in [David Nye White], 'The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.', *Pittsburgh Weekly Gazette,* 15 september 1843, [3], beschikbaar op josephsmithpapers.org.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:5–26; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP,* H1:13; Levi Richards, Journal, June 11, 1843; Joseph Smith, 'Church History', *Times and Seasons,* 1 maart 1842, 3:706, in *JSP,* H1:494.
10. Joseph Smith History, zomer 1832, 3, in *JSP,* H1:13.
11. Pratt, *Interesting Account,* 5, in *JSP,* H1:523.
12. Geschiedenis van Joseph Smith 1:20; Interview, Joseph Smith door David Nye White, 21 augustus 1843, in [David Nye White], 'The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.', *Pittsburgh Weekly Gazette,* 15 september 1843, [3], beschikbaar op josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:214 (versie 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP,* H1:13.
13. Geschiedenis van Joseph Smith 1:20; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:214–210 (versie 2).
14. Zie Bushman, 'Visionary World of Joseph Smith', 183–204.
15. Geschiedenis van Joseph Smith 1:21; Joseph Smith History, 1838–56, deel A-1, 3, in *JSP,* H1:216 (versie 2); Neibaur, Journal, May 24, 1844, beschikbaar op josephsmithpapers.org. **Thema:** Christelijke kerken in de tijd van Joseph Smith
16. Geschiedenis van Joseph Smith 1:22, 27; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 4, in *JSP,* H1:216–218 (versie 2); Interview, Joseph Smith door David Nye White, 21 augustus 1843, in [David Nye White], 'The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.', *Pittsburgh Weekly Gazette,* 15 september 1843, [3], beschikbaar op josephsmithpapers.org.
17. Geschiedenis van Joseph Smith 1:21–25; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 4, in *JSP,* H1:216–218 (versie 2).
18. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP,* H1:13; zie ook Historical Introduction to Joseph Smith History, circa Summer 1832, in *JSP,* H1:6.
19. Vier versies van deze gebeurtenis zijn tijdens het leven van Joseph opgetekend, hetzij door hemzelf, hetzij onder zijn supervisie. De eerste versie verscheen in Joseph Smith History, zomer 1832, 1–3, in *JSP,* H1:11–13. Vijf andere versies zijn opgetekend door mensen die hem over de gebeurtenis hoorden vertellen. De negen versies staan in 'Primary Accounts of Joseph Smith's First Vision of Deity', josephsmithpapers.org. Voor een bespreking van de gelijkenissen en verschillen tussen de versies, zie 'Verschillende beschrijvingen van het eerste visioen', Gospel Topics, topics.lds.org. **Thema:** Joseph Smiths beschrijvingen van het eerste visioen
20. Geschiedenis van Joseph Smith 1:26; Joseph Smith History, 1838–1856, deel A-1, 4, in *JSP,* H1:218 (versie 2).

NYC
78

Toen Christian de dagboeken van zijn opa ontdekte, had hij geen idee dat die zoveel voor zijn gezin en hem zouden gaan betekenen.

FOTOGRAAF CODY BELL

Christian Karlsson

Buskerud (Noorwegen)

Mijn moeder gaf me een doos met oude foto's. Een van de verrassingen in die doos was dat mijn opa's dagboeken erin zaten. Veel notities waren kort en krachtig, en gingen over eenvoudige dingen zoals de prijs van benzine, bananen of vis.

Naast zijn dagboeken was de grootste verrassing dat hij nauwkeurig de toespraken had opgetekend die hij in de kerk had gehouden.

Opa vertelde in zijn toespraken wat hij dacht en voelde toen hij de kerk onderzocht. Hij moest nederig genoeg worden om te bidden over toetreding tot de kerk. Hij kreeg antwoord en handelde ernaar.

Het is fantastisch om opa's verhalen uit de eerste hand aan mijn vrouw en kinderen te kunnen vertellen. Ze hebben hem nooit ontmoet, maar zijn woorden bereiken hen dertig jaar na zijn dood alsnog.

ONTDEK NOG MEER

Lees meer over Christians geloofsreis op **liahona.lds.org.**

In de mediabibliotheek op LDS.org staan nog meer geloofsportretten.

Ontdek hoe u uw eigen familieherinneringen en foto's op **FamilySearch.org** kunt bewaren.

NAAR VOOROUDERS ZOEKEN EN DE WAARHEID VINDEN

Dat ik de geboorteakte van mijn derde overgrootvader vond, raakte me zo dat ik naar mijn voorouders bleef zoeken. Bij het zoeken vond ik nog iets anders.

Ik wilde graag meer over mijn Italiaanse voorouders te weten komen. Dus enkele jaren geleden begon ik mijn genealogie te onderzoeken. Er ging geen dag voorbij zonder dat ik op de een of andere manier naar ze op zoek was. Uiteindelijk vond ik de geboorteakte van mijn derde overgrootvader uit Italië. Ik was zo geraakt door die vondst dat ik het gevoel had dat ik de gegevens van nog meer voorouders op moest zoeken.

Toen ik dat deed, vond ik heel veel voorouders van wie ik nog nooit had gehoord. En ik maakte op sociale media kennis met een jonge vrouw die Ingrid Zanini heette. We veronderstelden dat we op de een of andere manier familie waren omdat we allebei dezelfde achternaam hadden. Ingrid vertelde me dat ze lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. Ze vertelde me over de kerk en zei dat ze me een exemplaar van het Boek van Mormon zou sturen. Zodra het boek er was, begon ik erin te lezen.

Op een dag merkte een jonge vrouw op mijn werk, Erika, dat ik het Boek van Mormon bij me had. Ik zal nooit de uitdrukking op haar gezicht vergeten, ze was zo blij en opgewonden. Ze vroeg of ik het boek mooi vond en of ik met haar en haar broer mee naar de kerk wilde. Twee weken nadat ik het Boek van Mormon had gekregen, ging ik voor het eerst naar de kerk.

In de zondagsschool ging de les over de doop voor de doden en het belang van familiegeschiedenis. Ik was erg geïnteresseerd. Ik maakte kennis met de zendelingen en woonde die middag in het ringgebouw een bijeenkomst over familiegeschiedenis bij. Toen ik de kerk onderzocht, voelde ik de aanwezigheid van mijn voorouders, en daardoor wilde ik nog meer te weten komen.

Toen de zendelingen me vroegen of ik me wilde laten dopen, dacht ik even na over alles wat er was voorgevallen sinds ik aan mijn familiegeschiedenis was begonnen. Het evangelie leren kennen en leren over het eeuwige belang van familiegeschiedenis, kon gewoonweg geen toeval zijn. Ik nam de doopuitnodiging van de zendelingen aan.

Ik werk nog steeds aan mijn familiegeschiedenis en ik ben dankbaar dat ik weet dat mijn moeite om mijn voorouders op te zoeken hun nu eeuwige zegeningen kan opleveren, omdat ik het evangelie van Jezus Christus heb gevonden. ■

Yuri Siqueira Zanini, Rio de Janeiro (Brazilië)

ILLUSTRATIE TRIJNA DALZIEL/LILLA ROGERS STUDIO

IK NODIGDE ANNA UIT

Enkele jaren geleden gaf ik in het jeugdwerk les aan de 6-jarigen. Anna was een van de meisjes in mijn klas. Ik wist dat haar ouders gescheiden waren en dat Anna bij haar vader woonde. Ze gingen zelden naar de kerk.

Ik ging bij hen langs om met hen te praten en om Anna voor het jeugdwerk uit te nodigen. Anna leek interesse te hebben, maar kwam niet opdagen. Ik belde haar wekenlang elke zondag om haar voor het jeugdwerk uit te nodigen. Er werd nooit opgenomen, maar ik liet altijd een bericht achter en zei dat ik het heel leuk zou vinden als Anna naar het jeugdwerk kwam.

Op een zondag was Anna er toch. Anna's vader had haar in haar mooiste zondagse jurk geholpen en bij de kerk afgezet. Ik was blij haar te zien. Ik verwelkomde haar en liet haar kennismaken met de andere kinderen in de klas.

We hadden een les, zongen liedjes en deden aan het eind van de les een kleuractiviteit. Toen de kinderen naar huis gingen, kwam Anna naar me toe. Ze stopte een verfrommeld stuk papier in mijn handen. Ik dacht eerst dat het afval was. Ik stond op het punt het weg te gooien toen de Geest me influisterde om het open te vouwen. Anna had me iets geschreven. Er stond in kinderlijk handschrift: 'Ik hou van jou.'

Anna kende me niet goed genoeg om van me te houden. Ze kende me alleen als de stem op het antwoordapparaat die haar voor het jeugdwerk uitnodigde. Maar door die kleine vriendelijke geste wist Anna dat ik om haar gaf en dat ik haar de liefde van de Heiland wilde laten voelen.

Anna kwam af en toe naar het jeugdwerk. En ook haar vader woonde nu en dan de kerkdiensten bij. Maar toen haar gezinssituatie weer veranderde, zagen we ze niet vaak meer.

Ik heb de afgelopen jaren aan Anna gedacht. Ik hoop met heel mijn hart dat ze aan haar tijd in het jeugdwerk terugdenkt. Misschien herinnert ze zich iets van wat ze geleerd heeft. Maar ik hoop vooral dat ze zich de liefde van de Heiland, de troost van de Geest en de liefde van haar leerkracht herinnert. ■

Margaret S. Lifferth, Utah (VS)

Anna had me iets geschreven. Er stond in kinderlijk handschrift: 'Ik hou van jou.'

FOTO GETTY IMAGES

WAS GOD MIJ VERGETEN?

Ik had overal gezocht. Ik was twee keer van het kantoor naar de werkplaats gereden, op zoek naar de noodzakelijke onderdelen voor een hijskraan die we naar een militaire basis moesten sturen. De levering stond over twee dagen gepland – net op tijd om onze contractuele deadline te halen. Ons bedrijf zou zwaar beboet worden als we onze afspraak niet nakwamen.

Ik zocht in het kantoormagazijn nogmaals naar de ontbrekende onderdelen. Ik inspecteerde elke doos en trok nog eens na of de onderdelen inderdaad besteld waren. Het was te laat om de onderdelen opnieuw te bestellen en dan de deadline te halen. Ik raakte ontmoedigd. Ik ging naar huis maar bleef malen over een oplossing voor het probleem.

Voor het slapengaan deed ik een vlug en mechanisch gebed. Ik doorliep in mijn hoofd nog eens alle stappen van die dag, in de hoop dat ik iets op zou merken wat ik over het hoofd had gezien. Ik lag tot drie uur in de nacht te woelen en te draaien.

Uiteindelijk ging ik rechtop zitten. Ik keek naar het kussen op de vloer. Dat had ik er neergelegd als geheugensteuntje om te bidden. Maar ik wilde eigenlijk niet bidden. Ik had de hele dag al gebeden, maar had het idee dat het niets uitmaakte wat ik ook zei. Was God mij vergeten?

Ik zag geen andere uitweg meer. Ik viel op mijn knieën en begon te bidden. Ik vroeg mijn hemelse Vader of Hij van mijn situatie op de hoogte was. 'Hemelse Vader,' smeekte ik, '*U* weet waar de ontbrekende onderdelen zijn. Wilt U mij dat laten weten – vandaag?'

Later die ochtend liep ik naar kantoor. Ik zette mijn aktetas op het bureau en kreeg het gevoel dat ik nog één keer in het magazijn moest kijken. Ik liep het magazijn in en keek de dozen na waarin ik de dag ervoor ook al een paar

Ik inspecteerde elke doos in het magazijn en kon de ontbrekende onderdelen nog steeds niet vinden. Ik wist niet hoe ik het probleem moest oplossen en toch de deadline kon halen.

ILLUSTRATIE ALLEN GARNS

keer gekeken had. Mijn oog viel op een grote doos. Er leek iets niet te kloppen.

Bij nader inzien was het niet één doos maar waren het twee dozen op elkaar. Ik tilde de bovenste doos van de onderste af. Daarin trof ik de onderdelen aan! Ik sprak een gebed van dankbaarheid uit en liep terug naar het kantoor. Ik liet de jongens van de werkplaats weten dat de ontbrekende onderdelen gevonden waren.

Ik besefte opeens dat ik niet alleen de onderdelen gevonden had. Ik had ook ontdekt dat mijn hemelse Vader wist waar ik was en dat ik belangrijk voor Hem was. God was me niet vergeten en Hij zal dat ook nooit doen.

Edwin F. Smith (Utah, VS)

MIJN DROOM KWAM UIT

Ik ben in Hongkong (China) geboren. Als kind droomde ik altijd dat ik in een prachtig land woonde, omgeven door de natuur.

Na mijn huwelijk verhuisden mijn man en ik naar Australië. Als deskundig monteur kreeg hij een werkvergunning waarmee we vier jaar in Australië mochten blijven. Toen we allebei een baan hadden, werd ons visum met vier jaar verlengd.

In die tijd werkten we hard om een vaste verblijfsvergunning te krijgen. We hadden geen geld voor Engelse lessen, maar een broeder en zuster uit onze wijk hielpen ons. Tegen het einde van onze acht jaar leek het er echter op dat we Australië toch moesten verlaten. We vastten en baden om te kunnen blijven. Ook de wijk vastte en bad voor ons.

Maar de situatie leek hopeloos. We begonnen onze spullen in te pakken en ons op onze terugkeer naar Hongkong voor te bereiden. Op een avond belde een kennis op om te vragen hoe het met onze visums ging. We legden onze situatie uit en hij zei dat hij een immigratiebeambte kende die ons misschien kon helpen.

De volgende dag spraken we met die man. Hij stelde ons snel gerust. Hij zei dat hij onze papieren zou indienen voor een ander visum, een visum voor een permanent verblijf. Maar dan moesten we wel vanuit Sydney naar het platteland verhuizen.

We verhuisden naar een stad die zo'n anderhalf uur ten noorden van Sydney ligt. We vonden een huis vlakbij een kerkgebouw, omgeven door weelderig Australisch groen. We vonden het heerlijk in ons huis en in de wijk.

Al snel kregen we ons tijdelijke visum. Mijn man en ik bleven bidden. Hij vastte zes maanden lang elke zondag. We lazen dagelijks in de Schriften en gingen elke week naar de tempel.

Op een dag belde de immigratiebeambte ons op. We moesten naar het kantoor in Sydney komen en ons paspoort inleveren. We kregen ons paspoort terug met een stempel voor een permanent verblijf. We bedankten onze hemelse Vader voor die zegening. We geloofden dat onze gebeden beantwoord zouden worden, en dat gebeurde ook. En mijn droom dat ik in een prachtig land zou wonen, omgeven door de natuur, is uitgekomen. ■

Valencia Hung (New South Wales, Australië)

Van kust tot kust:
onze reis naar de tempel

Noot van de redactie: dit verhaal gaat over de offers die een jong stel bracht om zich voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar te laten verzegelen. We hopen dat je hierdoor inspiratie opdoet om zelf naar een tempelhuwelijk te streven.

Efraín Rodríguez

In oktober 1979 begaven mijn vrouw, Maria Ondina, en ik ons de dag na ons burgerlijk huwelijk in onze woonplaats Arequipa (Peru), nabij de kust van de Stille Oceaan, op weg naar de São Paulotempel (Brazilië), aan de kust van de Atlantische Oceaan, om ons aan elkaar te laten verzegelen. We waren het eerste echtpaar uit Arequipa dat over land reisde om in de pas ingewijde tempel – de eerste in Zuid-Amerika – verzegeld te worden. We hadden tien dagen voor de heen- en terugreis uitgetrokken. We deden er uiteindelijk echter bijna dertig dagen over vanwege het gevaarlijke politieke klimaat. Ik wist niet hoe het uit zou pakken. Ik wist alleen dat ik God beloofd had dat ik me na mijn zending aan een waardige vrouw zou laten verzegelen.

We hadden maar weinig geld en een gevaarlijke reis voor de boeg. Toch wisten mijn vrouw en ik dat we ons in de tempel aan elkaar moesten laten verzegelen.

Van Arequipa via Juliaca naar Puno

Na een nachtelijke reis van negen uur kwamen we in Juliaca (Peru) aan. Het was donderdag en we hadden nog stempels in ons paspoort en een uitreisvergunning nodig, zodat we het land uit konden. De volgende dag was een nationale feestdag en alle overheidskantoren zouden de rest van het weekend

gesloten zijn. We sloten die ochtend dan ook achter de rij bij de Bank of the Nation aan, zodat we genoeg tijd zouden hebben voordat alle kantoren om het middaguur dicht gingen.

Toen we om elf uur eindelijk aan de beurt waren, klonk de beambte aan de balie bezorgd. 'Het spijt me,' zei hij. 'We nemen dergelijke documenten hier niet in behandeling. Daarvoor moet je naar ons kantoor in Puno.' Dat verraste en frustreerde ons – Puno lag drie kwartier verderop.

Van Puno via La Paz naar Cochabamba

Met veel moeite vonden we een taxi en kwamen we om halftwee in de middag bij het kantoor in Puno aan. De deuren waren al gesloten. Ik bonkte zo hard mogelijk met de ijzeren deurklopper. Een nogal gepikeerde man deed de deur open en vroeg: 'Wat wil je?' Ik bad stilletjes heel vurig en keek deze vreemdeling in de ogen. 'Meneer,' zei ik, 'ik ben mormoon, ik ga trouwen in de tempel in São Paulo (Brazilië) en u kunt me helpen.' Zijn vijandige houding veranderde. 'Het spijt me echt, meneer, maar alles is al ruim een uur geleden gesloten en bijna iedereen is al weg.' Ik antwoordde: 'Laat me binnen en laat mijn God me helpen vinden wat ik zoek.' Hij liet me binnen.

We zochten de manager, Rosa, op en legden onze situatie uit. Ze antwoordde beleefd: 'Die formulieren worden door drie verschillende medewerkers afgehandeld. Volgens mij is iedereen al weg.' Maar de drie mannen waren er nog en ze zette ze aan het werk om me te helpen.

De eerste man vroeg naar formulieren die ik niet had. 'Je had bij het ministerie van Economische Zaken zes formulieren moeten kopen en ze dan hier laten verwerken', legde hij uit. 'Je moet tot maandag wachten.'

Ik verstijfde – ik kon het niet geloven! Ik deed weer een schietgebed. 'Meneer,' zei ik, 'ik ben mormoon en ik ga naar de tempel in São Paulo (Brazilië) om te trouwen. En u kunt me helpen.' Hij leek geen haast meer te hebben. Hij keek in elke la en vond uiteindelijk de verlangde formulieren. De volgende beambte controleerde ze vlug en zette stempels in ons paspoort.

Bij de volgende balie betaalde ik de uitreisbelasting in Amerikaanse dollars. Maar de kassamedewerker zei nogal zelfvoldaan: 'Het spijt me. Zie je dit bord?' Op een bord aan de muur stond: 'Dollars worden niet geaccepteerd.' Ons plan dreigde in duigen te vallen. Ik kon niets meer doen.

'Neem de betaling aan', hoorde ik Rosa achter ons zeggen. De kassamedewerker nam het geld aan en gaf me de documenten. We konden weer verder!

We reden in het avondschemer het centrum van La Paz (Bolivia) binnen toen onze bus met stenen bekogeld werd. We zagen door de ruiten heen boze mensen op straat met stenen gooien en het verkeer tegenhouden. Onze bus reed snel door naar het centrum van de stad. Die avond brak er een revolutie in Bolivia uit.

We stapten uit de bus en gingen op zoek naar een hotel. We vonden alleen een peperduur hotel. Maar ik legde mijn situatie nog eens uit aan een goede man die daar werkte, waarna hij ons voor een schijntje een slaapplek in de ruimte met schoonmaakspullen van het hotel bood. Hij legde een matras op de vloer en gaf ons dekens ter bescherming tegen de kou en tegen het geluid van de geweerschoten buiten die de hele nacht door galmden.

We gingen de volgende ochtend angstig en gehaast vroeg op pad. Op weg naar de bushalte zagen we soldaten geflankeerd door tanks op mensen schieten die zich tegen de revolutie uitspraken.

De brandstof raakte op en er vertrokken dan ook geen drie bussen per dag zoals normaal het geval was. Er werd maar één bus omgeroepen. De zitplaatsen waren al dagen van tevoren uitverkocht. Ik vond de manager en sprak de woorden die ik ook bij de anderen had gebruikt: 'Meneer, we zijn mormoon en we gaan naar de tempel om te trouwen. En u kunt ons helpen.' Hij vroeg: 'Waar moet je naartoe?' 'Cochabamba, meneer.' Hij trok een la open en pakte er twee kaartjes uit. Ik kon zien dat er niet meer in lagen. 'Schiet op,' zei hij, 'de bus kan elk moment vertrekken.' Onze koffers leken niets te wegen en onze voeten raakten de grond amper – we koesterden de zegening van die dag.

Van Cochabamba naar Santa Cruz

We troffen bij aankomst in Cochabamba nog meer chaos door de revolutie aan. We stuitten op een markt vol tenten. Daar mochten we ons bij een vriendelijke mede-Peruaan wassen en onze koffers stallen terwijl we naar het busstation gingen. We hielden hetzelfde pleidooi en wisten dagen later standby op een andere bus Santa Cruz (Bolivia) te bereiken. Die plaats ligt dicht bij de Braziliaanse grens. Ik ging drie ochtenden achter elkaar naar het treinstation om te vragen of er een trein zou vertrekken. Het antwoord was steevast nee. Maar op de vierde dag gonsde er een bericht dat er weldra een trein naar Brazilië zou gaan.

We waren toen bijna door ons geld heen. Ik deelde mijn zorgen met mijn vrouw, die vastberaden antwoordde: 'Ook al moeten we er te voet of op een ezel komen, we gaan het redden.' Haar reactie maakte me blij. Ik maakte me de rest van de reis niet meer druk om geld, want we vonden vertrouwen in ons geloof.

Terwijl we spraken, liep er een oude vrouw op ons af. Ze ging vlak voor mijn vrouw staan en zei: 'Jonge dame, zou je twee kaartjes voor

vandaag willen hebben?' Mijn vrouw griste de kaartjes bijna uit haar hand. Ik betaalde de oude vrouw en ze verdween in de menigte. Het duurde een paar tellen voordat we beseften dat de Heer en zijn engelen nog steeds aan onze zijde waren.

Van Santa Cruz naar São Paulo

Toen we eindelijk bij de São Paulo-tempel aankwamen, na een laatste lift van iemand met wie we in de trein vriendschap hadden gesloten, was het tempelgastenverblijf gesloten. Nou ja, we waren in elk geval blij dat we er waren. We nestelden ons op een paar bankjes bij de tempel. Daar stond hij, net zo prachtig als we ons hadden voorgesteld, met de engel Moroni bovenop. Het was inmiddels middernacht. We huilden terwijl we elkaar in de armen vielen, moe en nat van de regen. Maar we voelden geen klamheid, honger of kou, alleen onbeschrijflijk geluk dat we zo dicht bij het huis van de Heer waren. We waren gehoorzaam geweest en hier was onze beloning.

Op dat glorieuze moment tikte iemand me op de schouder. Het was een vroegere zendingscollega, die eerder die dag in de tempel verzegeld was. Hij was met zijn vrouw uit eten geweest en daarna teruggekomen. Hij liet ons in hun appartement overnachten. De volgende dag was hij getuige bij onze verzegeling, die de tempelpresident zelf verrichtte. Het was prachtig om mijn vrouw in het wit gekleed in de celestiale zaal te zien.

Met een lening van mijn zendingsvriend en hulp van de tempelpresident reisden we zonder enige vertraging binnen vijf dagen terug – en met twintig dollar om een leven met mijn vrouw, Maria Ondina, als eeuwige metgezellin te beginnen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

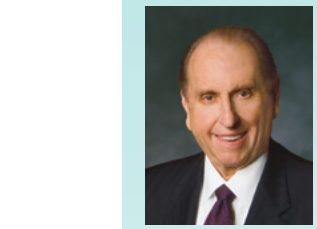

ELK OFFER WAARD

'Zij die de eeuwige zegeningen begrijpen die van de tempel komen, weten dat geen offer te groot is, geen prijs te hoog, geen worsteling te zwaar om die zegeningen te ontvangen. Er zijn nooit te veel kilometers te reizen, te veel hindernissen te nemen of te veel ongemakken te verdragen. Zij begrijpen dat de heilsverordeningen die we in de tempel ontvangen ons in staat stellen om op een dag met een eeuwige familieband terug te keren naar onze hemelse Vader, [wat] elk offer en elke inzet waard [is].'

President Thomas S. Monson (1927–2018), 'De heilige tempel: een baken voor de wereld', *Liahona*, mei 2011, 92.

Ik zaaide evangeliezaadjes in mijn moeders hart

Sonia Padilla-Romero

Ik werd lid van de kerk toen ik 14 was. Ik mocht me van mijn ouders laten dopen, maar zelf hadden ze totaal geen interesse in de kerk.

Al ruim tien jaar verlangde ik ernaar om mijn familie het geluk te schenken dat het herstelde evangelie van Jezus Christus me bracht. Tijdens die periode ging ik naar de kerk, ontving ik mijn begiftiging en vervulde ik een voltijdzending. En dat alles zonder de steun van mijn familie.

Toen ik na mijn zending op Temple Square in Salt Lake City (Utah, VS) terug in Mexico was, trok ik bij mijn moeder in. (Mijn ouders waren gescheiden toen ik op de middelbare school zat.) Ik ging in het opleidingscentrum voor zendelingen in Mexico werken, en nodigde haar op listige wijze uit om met de zendelingen in mijn klas kennis te maken. Ik vroeg de zendelingen in mijn wijk op een subtiele (en soms minder subtiele) manier te eten. Ik deed mijn uiterste best om haar met de zendelingen in contact te brengen in de hoop dat ze daardoor interesse in het evangelie zou krijgen. Maar mijn moeite leek tevergeefs.

Ze praatte in die drie jaar met zo goed als alle zendelingen met wie ik omging, maar er kwam geen schot in de zaak.

In 2008 verhuisde ik naar de Verenigde Staten om er een opleiding verpleegkunde te volgen. Aan het eind van dat jaar was de uitgebreide renovatie van de Mexico-Stadtempel klaar en hield men open dagen. Ik spoorde mijn moeder aan die gelegenheid aan te grijpen en te ontdekken wat tempels waren. Uiteindelijk stemde ze ermee in en reisde ze ruim honderd kilometer om de open dagen bij te wonen.

De volgende keer dat ik haar sprak, was ze lyrisch over haar ervaring in de tempel. Ze zei dat ze nog eens wilde gaan. Ze ging tijdens de open dagen zelfs vele keren naar de tempel. En ze woonde ook de culturele viering vóór de herinwijding bij.*

Ik deed mijn uiterste best om mijn moeder over de kerk te vertellen. Maar de open dagen van de tempel gaven de doorslag.

Toen we elkaar daarna aan de telefoon spraken, zei mijn moeder dat ze de zendelingen ging uitnodigen om haar te onderwijzen. Plots begon ze vragen te stellen en op te letten. Daar had ik zo lang op gehoopt! Toen ik tijdens de kerstvakantie naar huis ging, merkte ik dat ze veranderd was. Ze was altijd al vriendelijk en

AFBEELDING GETTY IMAGES

medelevend geweest, maar nu had er een diepgaande verandering plaatsgevonden – ze was bekeerd.

Ik ging vol verwondering terug naar school. Een week later belde mijn moeder me op. Ze zei: 'Sonia, ik wilde gewoon even weten wanneer je terug naar Mexico komt, want ik wil me laten dopen.'

Ik was *zo* enthousiast en gelukkig! Ik vloog in februari voor haar doop naar huis. Het was fantastisch om te zien dat ze naar de kerk ging, een roeping aanvaardde en er zich voor inzette, en dat ze in het evangelie groeide. Ik wist dat zij wist dat het waar was.

Het was ook prachtig om haar te horen bidden. Ik was vooral ontroerd toen ik haar voor mij en mijn veiligheid hoorde bidden voor ik naar de Verenigde Staten terugkeerde. Er gaat niets boven het gebed van een ouder voor een kind.

Waarom was dit alles niet eerder gebeurd? Geen idee. Misschien moesten er eerst zaadjes gezaaid worden voor ze het evangelie kon aanvaarden. Misschien kon ze alleen door die ervaring in de tempel toen zo sterk geraakt worden. Doordat ik de hand van de Heer in mijn moeders leven zag, moest ik denken aan de keren dat ik zijn hand in mijn eigen leven gezien heb. Het gaf me veel hoop voor wat Hij voor mijn andere familieleden kan doen.

Ik weet dat de Heer met ons begaan is en dat Hij ons leidt. Als ik Hem mij laat leiden, bereik ik mijn bestemming. Als ik mijn eigen zin doe, duurt de reis langer en is die ook moeilijker. Ik laat de Heer me liever verrassen en tonen welke fantastische dingen Hij voor mij in petto heeft. ■

De auteur woont in Utah (VS)

* De Mexico-Stadtempel werd op 16 november 2008 door president Thomas S. Monson heringewijd. Na een tweede renovatie werd de tempel op 15 september 2015 door president Henry B. Eyring heringewijd.

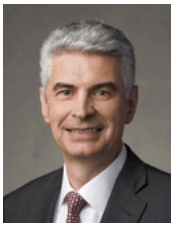

DE ZEGENINGEN VAN DE HEILIGE TEMPEL

'Laat uw zendelingen zich concentreren op de zegeningen van de heilige tempel. En doe dat zelf ook. Door u wordt de tempel een vergaderplaats voor iedereen die zich bij de kudde van Christus voegt.'

Bisschop Gérald Caussé, presiderende bisschop, seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 27 juni 2015.

JEZUS IS DE CHRISTUS

HET GETUIGENIS *van* HEDENDAAGSE PROFETEN

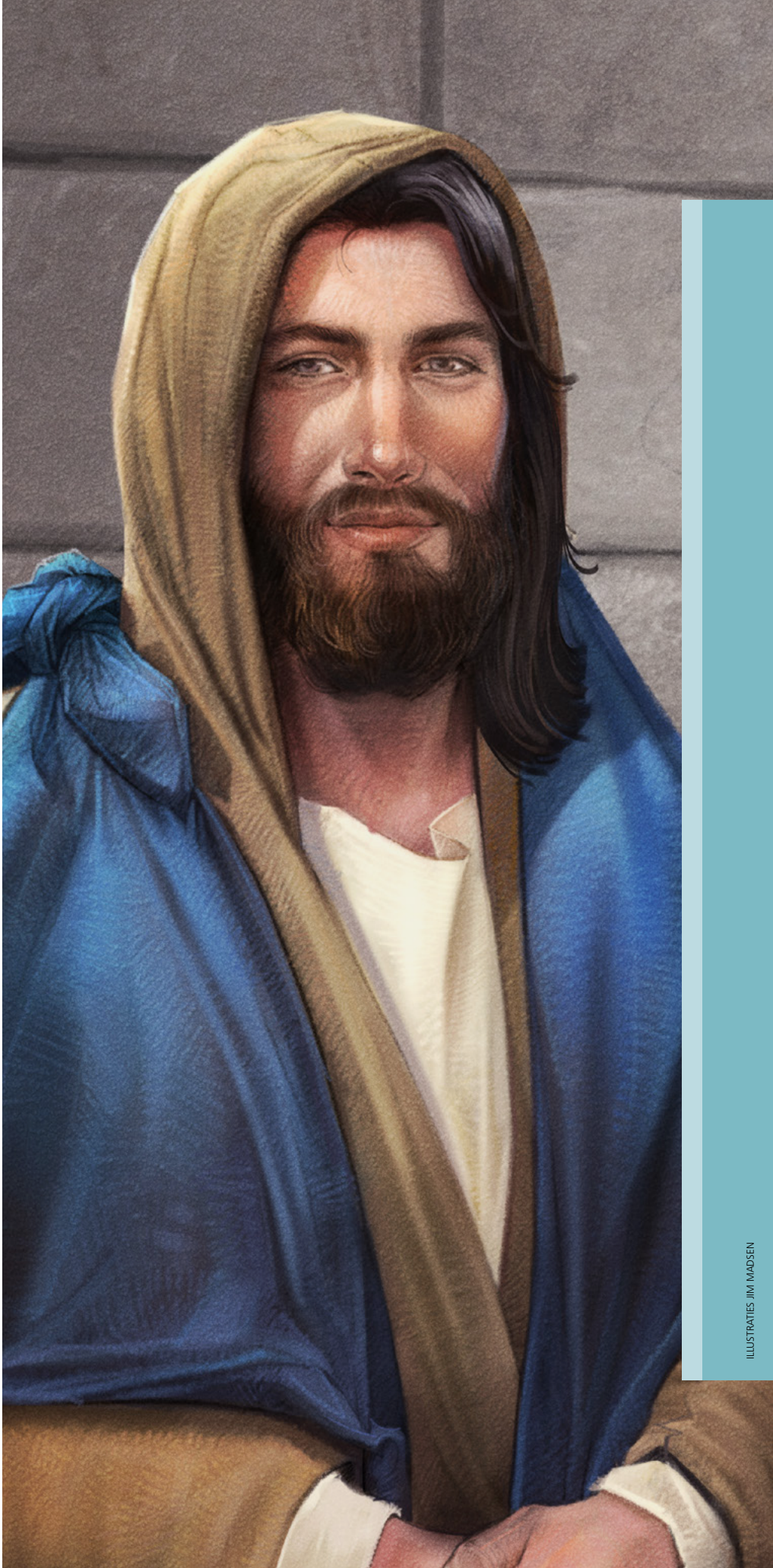

ILLUSTRATIES JIM MADSEN

HET VOORSTERFELIJK LEVEN

De Heer Jezus Christus heeft gevraagd: 'Leer van Mij en luister naar mijn woorden; wandel in de zachtmoedigheid van mijn Geest, en u zult vrede hebben in Mij' (LV 19:23). Zoals jullie weten, is dat vers het JMJV-thema van dit jaar. Heb je je afgevraagd hoe je van Hem kunt leren en hoe je naar zijn woorden kunt luisteren?

Wij kunnen van Hem leren door de presidenten van de kerk. Deze hedendaagse profeten, die zijn geroepen als bijzondere getuigen van Christus, hebben getuigd en blijven getuigen van de goddelijke voorsterfelijke, sterfelijke en nasterfelijke rol van de Heiland in het eeuwige plan van onze hemelse Vader.

'Wij weten dat het heil in Christus is, dat Hij de eniggeboren Zoon van de eeuwige Vader is. Hij is in de hemelse raden gekozen en geordend om de oneindige en eeuwige verzoening tot stand te brengen. Hij is in de wereld geboren als de Zoon van God. Hij heeft met zijn evangelie eeuwig leven en onsterfelijkheid gebracht.'[1]

President Joseph Fielding Smith (1876–1972), tiende president van de kerk

'De Zoon van God [...] had de macht om werelden te scheppen en te besturen. Hij kwam op aarde als de eniggeboren Zoon van God om een zending te vervullen, om [...] het heil van de mens te bewerkstelligen. Door zijn leven te geven, heeft Hij de deur van de opstanding geopend en de weg aangegeven die wij moeten volgen om het eeuwige leven te ontvangen.'[2]

President Harold B. Lee (1899–1973), elfde president van de kerk

'Jezus Christus was en is de Here, de *Almachtige God* (zie Mosiah 3:5). Hij werd gekozen voor Hij geboren werd. Hij was de almachtige Schepper van de hemelen en van de aarde. Hij is de bron van leven en licht voor alle dingen.'[3]

President Ezra Taft Benson (1899–1994), dertiende president van de kerk

HIJ IS ONZE VERLOSSER

'Met heel mijn hart en ziel verhef ik heden mijn stem als bijzondere getuige, en verklaar ik dat God leeft. Jezus is zijn Zoon, de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Verlosser, onze Bemiddelaar bij de Vader. Hij heeft ons meer lief dan wij kunnen begrijpen, en omdat Hij van ons houdt, heeft Hij zijn leven voor ons gegeven. Mijn dankbaarheid voor Hem kan ik niet onder woorden brengen.'[11]

President Thomas S. Monson (1927–2018), zestiende president van de kerk

HET STERFELIJK LEVEN

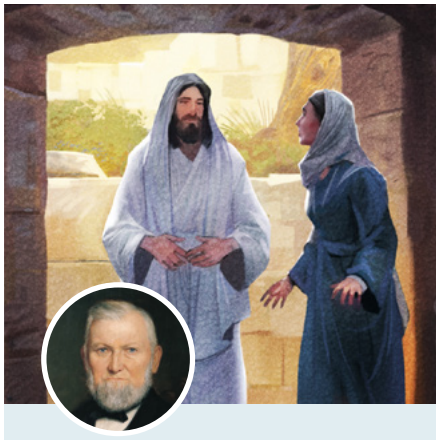

'Het doel van de zending van Christus op aarde was om Zichzelf als offerande op te offeren om de mensheid van de eeuwige dood te verlossen. [...]

'Geen enkel wezen heeft de macht om de ziel van de mens te redden en hem het eeuwig leven te geven, uitgezonderd de Heer Jezus Christus, die dat bevel van zijn Vader heeft gekregen.'[4]

President Wilford Woodruff (1807–1898), vierde president van de kerk

'Jezus is de Verlosser van de wereld, de Heiland van het mensdom. [...]

'Hij kwam om ons in de aard van God te onderrichten, en door zijn leer en zijn voorbeeld heeft Hij ons de weg getoond die, als we die volgen, terug naar zijn tegenwoordigheid leidt. Hij kwam om de banden des doods te verbreken waardoor de mens was gebonden, en Hij maakte de opstanding mogelijk waardoor het graf van zijn overwinning wordt beroofd en de dood zijn prikkel kwijtraakt.'[5]

President Heber J. Grant (1856–1945), zevende president van de kerk

'Jezus Christus heeft de mensheid sterker beïnvloed dan iemand anders die ooit heeft geleefd. [...]

'Hij genas de zieken, hergaf de blinden het gezicht, wierp boze geesten uit, riep de doden weer tot leven, vertroostte de bedroefden en verspreidde het goede nieuws van het evangelie der liefde. Hij getuigde van de Vader, onderwees de mensen Gods eeuwige heilsplan en heeft de grondslag gelegd voor een organisatie die de zaligheid der mensen tot stand wil brengen, namelijk zijn gemeente of kerk.'[6]

President Spencer W. Kimball (1895–1985), twaalfde president van de kerk

HET NASTERFELIJK LEVEN

'De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus: dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel voer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.'[7]

Joseph Smith (1805–1844), eerste president van de kerk

'[Hij] versloeg de dood, de hel en het graf, en verrees triomferend als de Zoon van God, de eeuwige Vader, de Messias, de Vredevorst, de Verlosser, de Heiland van de wereld. [Hij] heeft alles overwonnen, en is toen opgestegen om aan de rechterhand van God plaats te nemen.'[8]

President John Taylor (1808–1887), derde president van de kerk

'Ik getuig plechtig en dankbaar dat Jezus de Christus is, de Heiland van de wereld. Op Hem richt zich onze aanbidding; Hij is de sleutel tot ons geluk. Laten wij de Zoon van God op ieder ogenblik en in iedere omstandigheid van ons leven navolgen. Laten wij Hem als ons voorbeeld en onze gids aannemen.'[9]

President Howard W. Hunter (1907–1995), veertiende president van de kerk

'Ik kan niet dankbaar genoeg zijn voor de verzoening die door mijn Heiland en Verlosser tot stand is gebracht. Door zijn offer op het hoogtepunt van zijn volmaakte leven – een offer dat in onuitsprekelijke pijn gebracht is – werden de banden des doods verbroken en werd de opstanding van de hele mensheid een feit. Meer nog, de deuren van de celestiale heerlijkheid zijn geopend voor allen die de goddelijke waarheid willen aanvaarden en de beginselen ervan willen gehoorzamen.'[10] ■

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), vijftiende president van de kerk

ALVIN GITTINS, PORTRET VAN JOSEPH SMITH JR.; PORTRET VAN JOHN TAYLOR, MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS

NOTEN

1. Joseph Fielding Smith, 'Uit de duisternis', *De Ster,* oktober 1971, 291.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), 18.
3. Ezra Taft Benson, 'Jezus Christus: onze Heiland en Verlosser', *De Ster,* april 1984, 9.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), 71–72, 76.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), 234, 235.
6. Spencer W. Kimball, 'De ware weg tot leven en heil', *De Ster,* oktober 1978, 11.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.
8. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), 43.
9. Howard W. Hunter, 'Volg de Zoon van God', *De Ster,* januari 1995, 81.
10. Gordon B. Hinckley, 'Mijn getuigenis', *De Ster,* januari 1994, 53.
11. Thomas S. Monson, 'Terugkijken en vooruitgaan', *Liahona,* mei 2008, 90.

Feiten over JEZUS CHRISTUS,

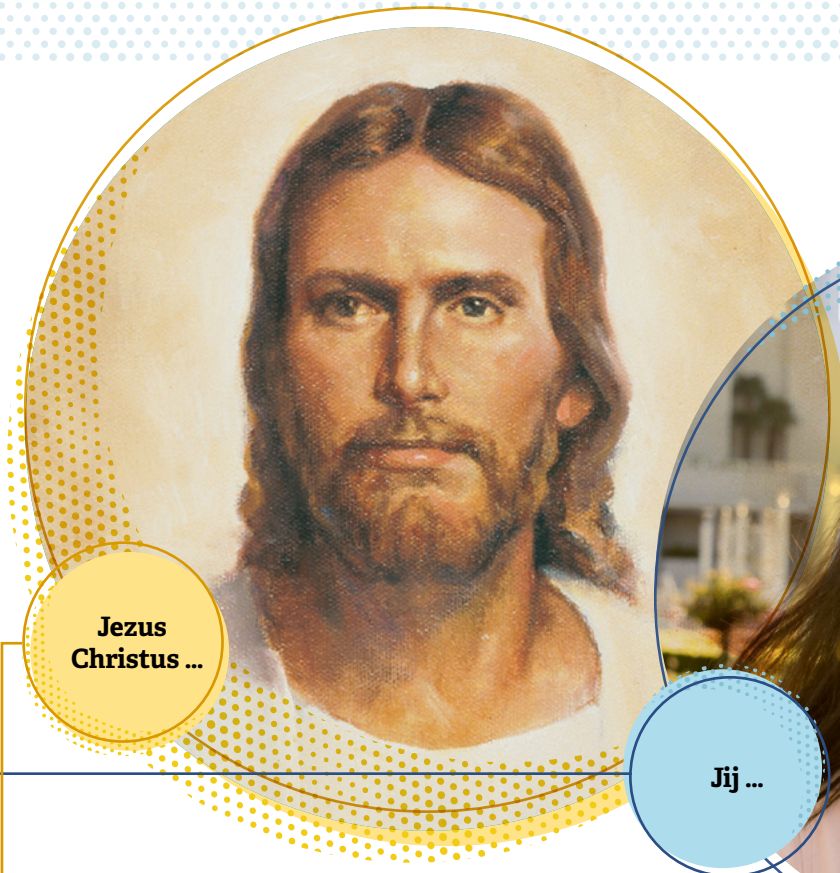

Jezus Christus ...

Jij ...

'[was] in het begin, voordat de wereld was' (LV 93:7).	'werd gesterkt in de geest' (Lukas 2:40).	'nam toe in wijsheid ...	'en in grootte	'en in genade bij God ...	'en de mensen' (Lukas 2:52).	'vorderde van genade tot genade, totdat Hij een volheid ontving' (LV 93:13).
'was eveneens in het begin bij de Vader' (LV 93:23).	wordt geestelijk steeds sterker door over evangeliebeginselen *te leren* en ze *toe te passen*.	wordt verstandiger dankzij onderwijs, goede beslissingen en ervaring.	groeit lichamelijk.	kunt genade vinden bij je hemelse Vader als je de geboden onderhoudt.	kunt het vertrouwen van je ouders en anderen verdienen door te laten zien dat je je vaker volwassen en verantwoordelijk gedraagt.	kunt ook een volheid door Jezus Christus ontvangen, als je de geboden van God onderhoudt (zie LV 93:27).

DEL PARSON, *HIJ IS VERREZEN (DETAIL)*; STIPPENPATROON: GETTY IMAGES

feiten over JOU

Kennis van deze feiten over de Heiland en zijn leven doen ons inzien dat het echt mogelijk is om Hem te volgen.

David A. Edwards
Kerktijdschriften

Jezus Christus is in alle opzichten veel meer dan ieder van ons (zie Jesaja 55:8–9; Abraham 3:19). Het is geen toeval dat Hij de 'Geliefde en Uitverkorene [van de Vader] is geweest vanaf het begin' (Mozes 4:2) en dat Hij zijn heerlijkheid heeft verworven.

We mogen echter niet denken dat de grootsheid van de Heiland een afstand schept die het ons onmogelijk maakt in te gaan op zijn uitnodiging om Hem te volgen. Dankzij hedendaagse openbaring weten we dat het voorbeeld van de Heiland volgen een haalbaar doel is.

Hieronder staan enkele feiten over Jezus Christus en enkele feiten over jou. Je zult zien dat je werkelijk hetzelfde pad als Hij kunt volgen om de volheid van zegeningen te ontvangen die je hemelse Vader voor jou in petto heeft.

REGEL OP REGEL

'Als Jezus, de Zoon van God, en de Vader van de hemelen en de aarde waarop wij wonen, niet meteen een volheid ontving, maar toenam in geloof, kennis, begrip en genade tot Hij een volheid ontving, is het dan niet mogelijk dat alle mensen hier een weinig en daar een weinig ontvangen, regel op regel, voorschrift op voorschrift, totdat zij een volheid ontvangen, zoals Hij een volheid heeft ontvangen, en dat zij met Hem in de tegenwoordigheid van de Vader verhoogd worden?'

***Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 153.**

'ontving aanvankelijk niet van de volheid, maar genade voor genade' (LV 93:12). Dat betekent dat Hij geen volmaakte kennis van zijn identiteit en zending had toen Hij naar de aarde kwam. Hij was evenmin almachtig. Door gehoorzaamheid nam Hij toe in kennis en macht van God.	'[is] in alles op dezelfde wijze als wij verzocht, ...	'maar zonder zonde' (Hebreeën 4:15).
had geen volmaakte kennis van je identiteit en doel toen je werd geboren. Je hebt geleidelijk meer kennis verworven. Door de Heilige Geest geeft God ons geestelijke kennis en macht, 'regel op regel, voorschrift op voorschrift' (2 Nephi 28:30).	krijgt met verleidingen te maken.	hebt gezondigd, zoals alle mensen, maar je kunt van zonden worden gereinigd door de verzoening van Jezus Christus, als je je bekeert, je laat dopen, de gave van de Heilige Geest ontvangt en aan het avondmaal deelneemt.

Uiteraard zijn er nog andere feiten over Jezus Christus die aantonen dat je Hem volgt of kunt volgen. Hij heeft Zich bijvoorbeeld laten dopen, en dat heb jij (of kun jij) ook. Als je meer over Jezus te weten komt, begrijp je wat er over jouw levenspad is gezegd: 'Hij gaf het pad aan en ging ons voor, en geeft onderweg ieder punt aan.' (Naar 'How Great the Wisdom and the Love', *Hymns,* nummer 195.) ■

Ouderling
Claudio R. M. Costa
van de Zeventig

VOLG DE PROFEET

Alle zegeningen die ik heb ontvangen, vinden hun oorsprong in mijn getuigenis van hedendaagse profeten.

Ik heb me in juni 1977 laten dopen. Ik was toen 28 jaar oud. Ik heb het evangelie aanvaard doordat ik geloof ontwikkelde in en kennis kreeg van hedendaagse profeten.

Toen ik twaalf was, kwamen we als gezin – mijn ouders, broer en twee zussen – met de zendelingen in aanraking. Zij spraken over het gezin. Ze vertelden dat kerkleden een gezinsavond houden en legden uit wat dat betekent.

Mijn vader zei: 'Bedankt voor uw komst, maar we zijn niet geïnteresseerd.' Ik was verdrietig, maar hij legde uit: 'Weet je, wij hebben *zeven* gezinsavonden per week, en zij zeiden dat we er maar *één* moeten houden. Zij hebben ons niets bij te brengen.'

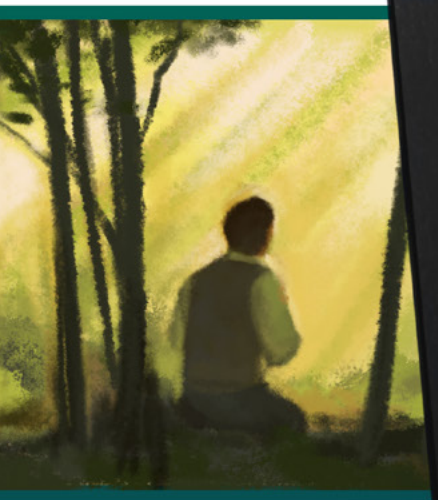

Ik lees over het eerste visioen …

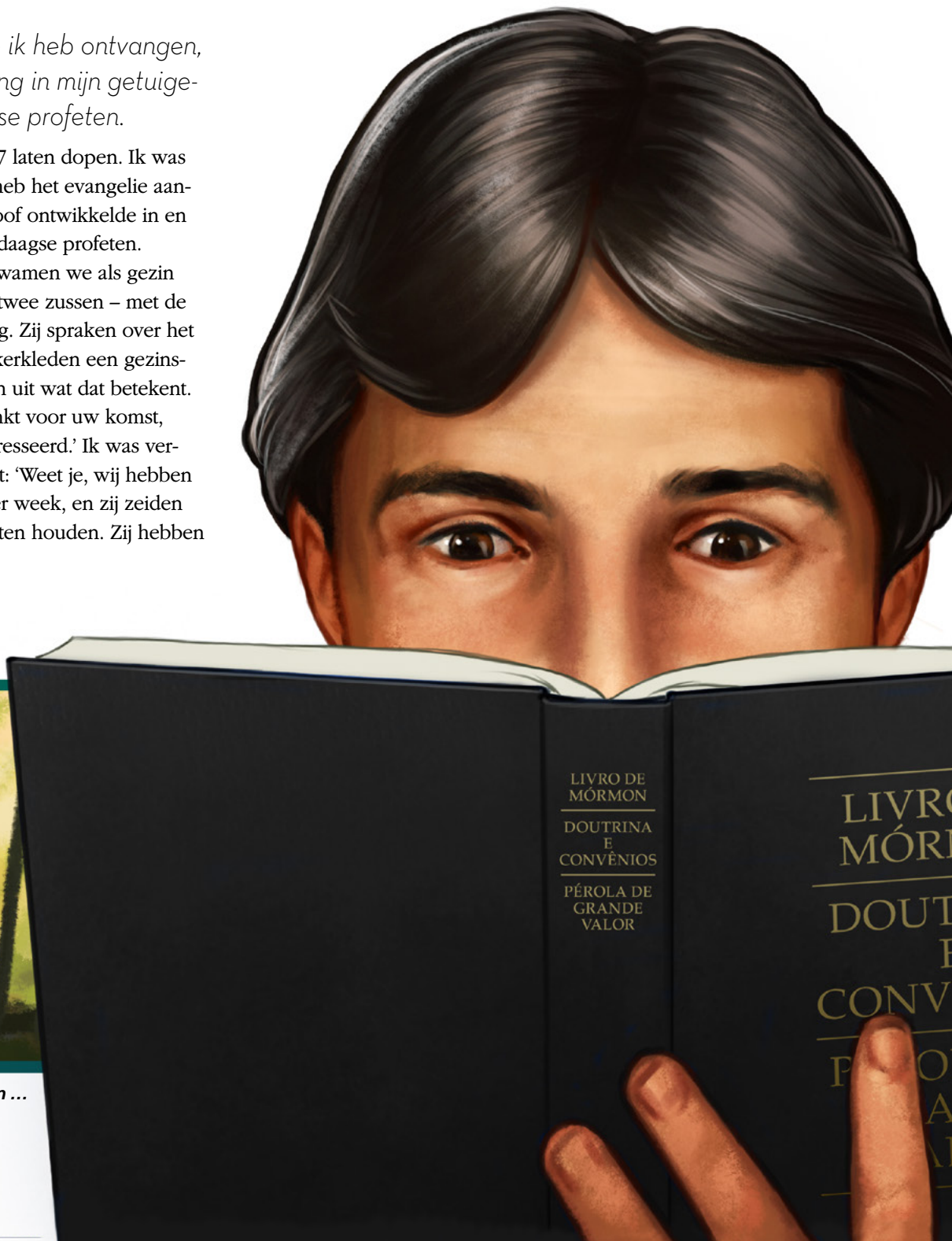

ILLUSTRATIES DAVID MALAN

Vijf jaar later, toen ik zeventien was, vond ik werk in een andere stad. Ik woonde daar op mezelf. Terwijl ik van huis was, kwamen er weer zendelingen bij mijn ouders aan de deur. Deze keer luisterden mijn ouders en het gezin liet zich dopen. Toen mijn ouders dat aan mij vertelden, zei ik: 'Ik heb momenteel geen interesse in godsdienst.'

Er ging vijf jaar voorbij. Toen trok ik weer bij mijn ouders in omdat ik een andere baan had aanvaard. Mijn vader was wijkzendingsleider, en de zendelingen kwamen elke dag even langs om verslag uit te brengen en hun plannen te bespreken. Op een dag vroegen ze hem: 'Wie is die jongeman?'

Hij zei: 'Dat is mijn oudste zoon.'

'Is hij lid van de kerk?'

'Nee.'

'Dan moeten we met hem praten.'

Maar ik zei: 'Ik heb geen interesse.'

MEER OVER JOSEPH SMITH TE WETEN KOMEN

Op een dag zei mijn vader dat de zendelingen bij ons thuis een vrouw les zouden geven. Ze begonnen rond vijf uur met hun les. En ze wisten dat ik vlakbij in de keuken een boterham klaarmaakte voordat ik naar mijn vrienden zou gaan. Ze spraken over een jonge profeet – Joseph Smith – en het eerste visioen. En ik bleef in de keuken luisteren.

Toen ik uiteindelijk wegging, begon de Geest grip op mijn hart te krijgen en kwamen er vragen in me op: Waarom doe je niet wat de zusters deze vrouw adviseerden? Waarom bestudeer je de geschiedenis van Joseph Smith niet, en waarom vraag je de Heer niet of hij een profeet was? Maar ik zei tegen mezelf: Ik ben gelukkig. Ik ben met goede dingen bezig. Ik heb er geen behoefte aan. Maar de Geest bleef op me inwerken, en die avond

en over de doop van Joseph Smith en Oliver Cowdery en over het getuigenis van de profeet Joseph Smith.

besloot ik om niet naar mijn vrienden te gaan. Ik ging terug naar huis.

Ik vroeg aan mijn moeder: 'Waar kan ik de geschiedenis van Joseph Smith vinden?' Ze gaf me haar Schriften en liet me De Geschiedenis van Joseph Smith zien. Ik begon te lezen en te bidden. Ik las de eerste alinea, dacht erover na en vroeg onze hemelse Vader of het de waarheid was. Dat deed ik met elke alinea totdat ik het hele verhaal had gelezen. Ik verlangde met heel mijn hart naar de waarheid. Ik las en bad de hele nacht, tot tien voor half tien in de ochtend.

De Heer openbaarde mij dat Joseph Smith een profeet was. Ik had een heilige ervaring. Toen ik had gebeden, beloofde ik dat ik contact met de zendelingen zou opnemen en me zou laten dopen. Ik had een zekere kennis ontvangen.

Ik zei tegen de zusters: 'Ik wil me nu laten dopen.' Ze legden uit dat ik bepaalde lessen moest volgen en toezeggingen moest doen. Maar ik zei: 'Ik wil geen tijd meer verliezen nu de Heer me heeft laten weten dat Joseph Smith een profeet was.'

De zusters belden hun zoneleider. Hij gaf toestemming voor een versneld lesschema. Hij maakte een afspraak voor een doopgesprek en zei dat ik ook met de wijkzendingsleider moest spreken. 'Ik zei: 'Maak u maar geen zorgen, ik zal zeker met de wijkzendingsleider praten. Hij is mijn vader. Hij bidt al jaren dat ik me zal laten dopen.'

Mijn doop was een ervaring om nooit te vergeten. Ik kreeg zo'n fijn en heerlijk gevoel. Ik had het gevoel dat ik een nieuw mens was. Ik was rein. Ik voelde me heel dicht bij mijn hemelse Vader en was heel gelukkig.

DE PROFEET NAVOLGEN

Omdat ik een sterk getuigenis heb van wat er in 1820 in het heilige bos is gebeurd, ben ik altijd actief in het evangelie en de kerk gebleven. Ik begon te dienen, roepingen te vervullen en me volledig aan de kerk toe te wijden.

Twee weken na mijn doop riep de ringpresident me als leider van de jonge alleenstaanden in mijn ring (hoewel ik hem moest vragen wat een ring was). Na twee weken organiseerde ik een regionale alleenstaandenconferentie. Dat was de beste alleenstaandenconferentie in de geschiedenis van de kerk omdat ik daar mijn vrouw leerde kennen.

Een jaar later traden we in het huwelijk. We zijn nu al 38 jaar gelukkig getrouwd. We hebben vier kinderen en tien kleinkinderen. Alle zegeningen die we hebben ontvangen, zijn uit een gezamenlijke beslissing voortgekomen. Voordat we trouwden, vroeg ik haar: 'Wil je me steunen om honderd procent gehoorzaam aan de hedendaagse profeten te zijn?' Ze zei: 'Ja.'

Nadat ik gedoopt was, ging de eerste toespraak die ik van president Spencer W. Kimball (1895–1985) hoorde

Ik heb de raad van president Kimball opgevolgd.

Daardoor heb ik mijn kinderen kunnen aanmoedigen om een goede opleiding te volgen.

over zelfredzaamheid en verstandig met geld omgaan. Hij zei ook dat we ervoor moesten zorgen dat onze kinderen goed opgeleid werden.[1] Die twee dingen hebben we in ons gezin toegepast en ze zijn ons enorm tot zegen geworden. Mijn kinderen zijn goed terechtgekomen. Niet omdat ik zo slim ben, maar omdat ik de raad van de profeten heb opgevolgd.

Ik dien de Heer en mijn medemens graag, want dat heb ik van de profeten geleerd.

EEN EIGEN GETUIGENIS KRIJGEN

Volg de profeten na. Luister naar hun woorden en doe wat zij adviseren. Dan zul je gelukkig zijn. Mijn geloof en kennis van de kerk en het evangelie zijn ontwikkeld door mijn getuigenis dat Joseph Smith een profeet was.

Ik heb onze hemelse Vader en Jezus Christus lief. Ik heb een groot verlangen om voor eeuwig bij Hen te zijn. Daarom is het zo belangrijk om naar de profeten te luisteren. Zij weten de weg terug naar onze hemelse Vader.

Volgens mij moeten alle jonge mensen oprecht de geschiedenis van Joseph Smith lezen, met een open hart en verstand, en bij onze hemelse Vader te rade gaan. Ik weet zeker dat de Heer antwoord zal geven, net zoals Hij mij dat heeft gegeven. Als we zijn verhaal in de Schriften lezen, kunnen we een sterk getuigenis ontvangen. Vervolgens kunnen we ook de andere versies lezen.[2]

Joseph Smith zag het licht, hij zag God de Vader en Jezus Christus, en Zij spraken tot Hem. Deze kennis is van God afkomstig, door middel van de Geest.

Als je die bevestiging in je hart ontvangt, stel je dan ten doel om de woorden van de hedendaagse profeten te leren kennen. Bestudeer hun woorden in de Schriften, de algemene conferentie, *Voor de kracht van de jeugd,* de tijdschriften van de kerk en op LDS.org. Leer hun raad kennen op het seminarie, in de zondagsschool en in quorums en klassen. Stel doelen die op profetische prioriteiten zijn gebaseerd. Ga dan aan de slag.

Dan zul je dichter bij de Heer leven. Dan zul je merken dat je op school en overal beter kunt meekomen. En weet dat je er nooit alleen voor staat. Je hebt mensen om je heen die je steunen en helpen, zoals je bisschop of gemeentepresident. En de Heer en zijn Geest zullen bij je zijn. ■

NOTEN

1. Zie Spencer W. Kimball, 'Welfare Services: The Gospel in Action', *Ensign*, november 1977, 76–79.
2. Zie 'Verschillende beschrijvingen van het eerste visioen', Gospel Topics, topics.lds.org.

Mijn gezin wordt gezegend doordat we de profeten volgen.

DE SLEUTEL TOT MEZELF VERGEVEN

Na vijf maanden kon ik mezelf nog steeds niet vergeven. Nadat ik een vergissing had begaan en iets had gedaan waar ik me voor schaamde, had ik het gevoel dat ik in een neerwaartse spiraal zat. Mijn gevoel van schaamte werd telkens sterker als ik iets anders deed waarvan ik dacht dat het verkeerd was. Ik kreeg maar geen gemoedsrust.

Madison Child

Ik hoefde mezelf niet te blijven afstraffen, omdat Jezus Christus al verzoening voor mijn zonden had gebracht.

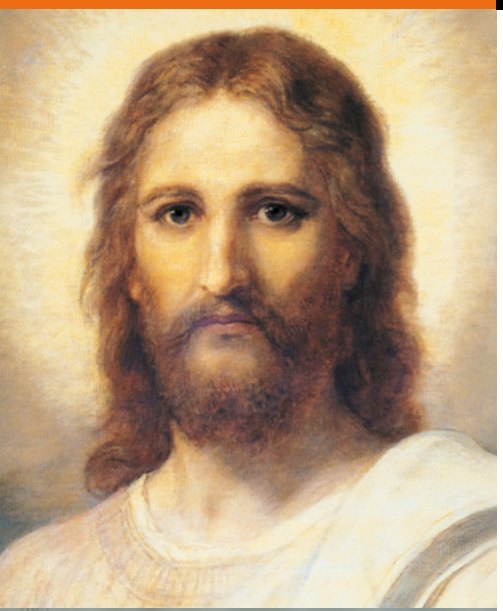

FOTO GETTY IMAGES; *AFBEELDING VAN CHRISTUS*, HEINRICH HOFMANN

Ik had om vergeving gebeden en had zelfs het gevoel gekregen dat God me had vergeven. Maar ik kon het mezelf maar niet vergeven. Hoe kon ik dat, want ik had tenslotte gezondigd! Ik bleef het mezelf maar kwalijk nemen en daardoor kon ik niet verder met mijn leven.

Terwijl ik dat gevoel nog had, ging ik in de zomer naar een jeugdconferentie waar we ons in onze studie op de verzoening van de Heiland concentreerden. Op een dag kwam ik een passage uit het boek Enos tegen: 'Enos, uw zonden zijn u vergeven, en u zult worden gezegend.

En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld weggevaagd' (Enos 1:5–6).

Dat raakte me. Ik zag in dat Enos net als ik iets verkeerd had gedaan en behoefte aan vergeving had. Hij beschreef zijn worsteling om vergeving te krijgen zelfs als een worsteling voor het aangezicht van God (zie Enos 1:2). Maar uiteindelijk kreeg Enos na dag en nacht bidden gemoedsrust. En toen hij vroeg: 'Heer, hoe is het geschied?', antwoordde de Heer 'Door uw geloof in Christus' (Enos 1:7, 8).

Dat was het! Enos had geloof in Jezus Christus. Als Enos kon toelaten dat de Heiland zijn schuld uitwiste, waarom kon ik dan niet toelaten dat Hij mij diezelfde gemoedsrust gaf? Vanaf dat moment dacht ik telkens als ik het gevoel had dat ik mezelf niet kon vergeven aan de liefde en vergevensgezindheid van Jezus Christus. Ik bad om het vermogen mijn nare gevoelens los te laten en me niet meer zo te schamen. Het duurde een tijdje, maar na heel veel bidden voelde ik me niet meer zo naar. Ik had eindelijk rust.

Hierdoor leerde ik heel veel over de barmhartigheid van Christus. Na mijn zonde voelde ik droefheid overeenkomstig Gods wil, bad ik, bekeerde ik me, en voelde ik de bevestiging dat God me had vergeven. Maar ik bleef het mezelf kwalijk nemen. Uiteindelijk besefte ik dat ik mezelf niet moest blijven kwellen vanwege die zonde, want Jezus Christus had er met zijn verzoening al de prijs voor betaald. Dat moet zwaar en pijnlijk voor Hem zijn geweest, maar toch was Hij bereid om te lijden zodat ik dat niet hoef.

Sindsdien heb ik geleerd om op Jezus Christus te vertrouwen en mij met zijn gemoedsrust te laten vervullen door mijn band met Hem en mijn hemelse Vader aan te halen. Ik probeer dagelijks te bidden en in de Schriften te lezen, vooral in het Boek van Mormon. Ik probeer aan opbouwende activiteiten mee te doen en opbouwende media te bekijken.

Ik bega nog steeds vergissingen, maar ik weet dat als ik me bekeer en mijn best doe, Jezus Christus me met zijn genade zal zegenen. Als ik op Hem en op mijn hemelse Vader vertrouw, komt er een einde aan mijn gevoelens van schuld en schaamte. Ik weet nu hoe de gemoedsrust voelt die je krijgt door geloof in Jezus Christus, en ik ben er sterker door geworden. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ouderling Dale G. Renlund,
van het Quorum der Twaalf Apostelen
'Het priesterschap en de verzoeningsmacht van de Heiland',
algemene conferentie, oktober 2017.

DE HERREZEN CHRISTUS, J. KIRK RICHARDS, © J. KIRK RICHARDS, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

AANGESTIPT

Hoe weet ik of ik me volledig bekeerd heb?

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Bekering [betekent] een streven naar verandering' en 'om […] ware verandering te bereiken, moeten we misschien wel meerdere pogingen doen.' Hij heeft ook gezegd: 'Om onze wending tot de Heer volledig te maken, moet deze niets minder dan een verbond van gehoorzaamheid aan Hem omvatten' dat in het doopverbond en het avondmaal vervat is. ('De goddelijke gave van bekering', *Liahona,* november 2011, 39.) Volledige bekering houdt ook in dat je de schade die je anderen berokkend hebt, herstelt. De Heer heeft ons bovendien verteld dat als iemand zich volledig van zijn zonden bekeerd heeft, hij ze zal belijden en verzaken' (zie LV 58:43). Je dient al je zonden aan je hemelse Vader te belijden. Als je een ernstige zonde begaan hebt, dien je er ook met je bisschop over te praten. (Als je twijfelt of het een ernstige zonde is, praat dan met je bisschop. Hij wil je helpen.)

Daarna kun je door de gevolgen van bekering weten of je je volledig bekeerd hebt. Dat zijn veranderingen in je verlangens, gevoelens, zienswijze, relaties en gedrag. Maar het allerbelangrijkste is dat je het gezelschap van de Heilige Geest hebt als je je volledig bekeerd hebt. ■

PAARTJE VOOR DE MANILATEMPEL (FILIPIJNEN)

Een huwelijkspartner kiezen is een grote beslissing. Het maakt me nerveus. Hoe weet ik of ik de juiste keuze maak?

Je keuze van je huwelijkspartner kan je geluk in dit leven en in de eeuwigheid beïnvloeden. Maar dat moet je niet zo bang maken dat het je verlamt. Je kunt gemoedsrust en vreugde over die beslissing krijgen door de geboden te onderhouden en naar goede raad te luisteren. Dit is advies van kerkleiders:

Er zijn veel 'goede' potentiële huwelijkspartners. Leer veel verschillende mensen kennen. Ga alleen uit met mensen met hoge normen. Wees tempelwaardig. Ga als jongvolwassene alleen met mensen uit met wie je naar de tempel kunt gaan. Leer je potentiële huwelijkspartner goed genoeg kennen, zodat je weet of je met hem of haar en onze hemelse Vader verbonden kunt aangaan. Vraag je ouders om raad. Vors het in je gedachten uit en vraag God daarna of het juist is (zie LV 9:8). Je kunt op verschillende manieren een bevestiging krijgen, maar de andere persoon moet er ook een ontvangen. Als je de beslissing eenmaal genomen hebt, zet je je in om elkaars 'soulmate' te worden. ■

‘IK BEN BLIJ DAT JE ME HAD UITGENODIGD’

Toen ik voor het eerst met Nate uitging, verbaasde het me te horen dat hij geen heilige der laatste dagen was. Hij was erg beleefd, maar eenmaal thuisgekomen twijfelde ik of ik nog een keer met hem op een date wilde.

De volgende week belde Nate om te vragen of ik op oudejaarsavond met hem uit wilde. ‘Het spijt me, Nate’, zei ik. ‘Dat is een zondagavond, en dan kijk ik met mijn familie naar een uitzending van het Eerste Presidium.’ Ik kreeg een ingeving en voegde eraan toe: ‘Maar je mag er ook naar komen kijken, als je wilt.’ Ik was stomverbaasd toen hij ja zei.

Ik voelde de Geest zo sterk toen de profeet ons aanmoedigde om goede voornemens te bedenken waardoor we nader tot Christus konden komen. Nate luisterde aandachtig naar elk woord. Toen hij naar huis was gegaan, had ik vrede met hoe het gegaan was. De volgende dag belde hij me.

‘Ik wilde je bedanken dat je me gisteravond had uitgenodigd’, zei hij. ‘Al mijn vrienden hielden een fuif en ik wilde er niet heen omdat ik wist dat er verkeerde dingen gedaan zouden worden. Ik ben blij dat je me had uitgenodigd. Het was erg fijn.’

Ik voelde dat de Geest me zei dat ik het goed had gedaan. Doordat ik vriendelijk voor Nate was, voelde hij de zegeningen van rechtschapen gedrag. Ik weet dat God om ons allemaal geeft en dat Hij ons altijd de kans zal geven om het goede te kiezen. ■

Rachel H. (Texas, VS)

VERDWAALD IN TIJUANA

Een aantal jaren geleden reed ik met mijn familie naar Tijuana, in Mexico, om enkele leden te bezoeken en wat spullen naar het zendingshuis te brengen. Maar zodra we vanuit de Amerikaanse staat Californië de Mexicaanse grens waren overgestoken, verdwaalden we. Geen van ons had een mobiele telefoon, dus we konden niemand om hulp bellen.

Uiteindelijk stelde mijn zus voor om langs de weg te parkeren en een gebed uit te spreken. We sloten allemaal de ogen en bogen ons hoofd terwijl ze bad. Toen ze klaar was, deed ik mijn ogen open en was het eerste wat ik zag een taxi met een sticker van de tempel in San Diego! Ik riep uit: 'De tempel!'

Een van mijn zussen sprong uit de auto en rende op de taxi af, die in het verkeer stilstond. Ze praatte even met de bestuurder, rende terug en zei dat hij haar had gezegd om hem te volgen. Wij volgden hem terwijl hij door het verkeer in de straten van Tijuana zijn weg zocht, tot we bij het zendingshuis aankwamen.

Hierdoor werd mijn getuigenis gesterkt dat onze hemelse Vader leeft en dat Hij over ons waakt. Trouw gezinsgebed houden voelt geweldig, en God verhoort onze gebeden echt. ■

Corbin D. (Californië, VS)

IS MIJN FAMILIEGESCHIEDENIS WERKELIJK AF?

Ik wilde echt met mijn familiegeschiedenis helpen, maar mijn vader had al zeven generaties in zijn stamboom en alle tempelverordeningen waren gedaan. Elf jaar lang vond hij geen nieuwe familiegegevens meer. Mijn verlangen en hoop verdwenen. Ik zei gefrustreerd tegen mezelf: 'Mijn familiegeschiedenis is al helemaal klaar. Hoe kom ik nou aan namen om mee naar de tempel te nemen?'

Ik besloot naar alle gegevens te kijken die mijn vader op FamilySearch in zijn stamboom had, en een stemmetje zei me dat er nog veel te doen was. Ik ging links en rechts op het internet op zoek naar gegevens. Ik vond veel mensen met mijn achternaam, maar ik kon geen familieband met ze ontdekken.

Toen ik helemaal geen hoop meer had, besloot ik samen met mijn moeder voor succes met onze familiegeschiedenis te vasten. Toen we ons de volgende zondagochtend klaarmaakten om naar de kerk te gaan, herhaalde ik nog eens mijn zoekopdracht op het internet en zag ik plotseling gegevens die ik nog nooit eerder had gezien. Het was een wonder!

Met behulp van de nieuwe gegevens verzamelde ik op veertienjarige leeftijd in totaal vierhonderd familienamen om mee naar de tempel te nemen. Ik was zó blij. Maar wat ik het fijnste vond, was die namen onder de jongeren te verdelen en te zien hoe blij ze waren om zoveel kaartjes in handen te krijgen.

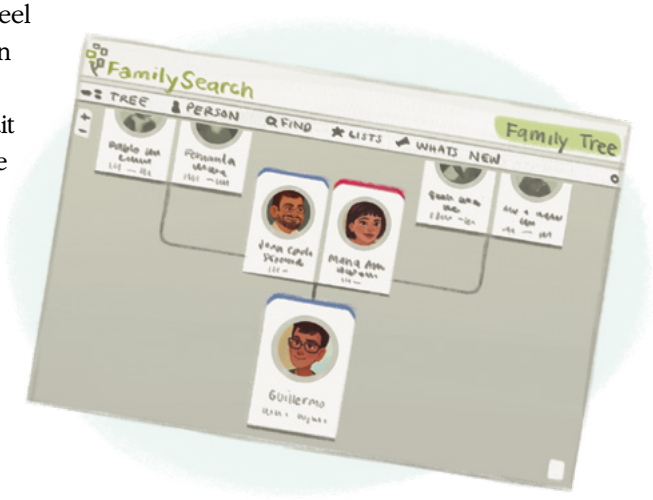

Ik getuig van dit grote, wonderbare werk. Als we aan onze familiegeschiedenis werken, helpt de Geest ons om daarin te slagen en raakt Hij ons hart. ■

Guillermo T. (Chili)

ILLUSTRATIE ALYSSA PETERSEN

1

Klaar om te HELPEN!

Ik laat mijn licht schijnen door klaar te staan om te helpen! Als er iets moet gebeuren, ben ik er klaar voor!

Hoi, ik ben Aaron.

Ik woon in British Columbia (Canada).

Drie talen

Mijn papa komt uit Hongkong en mijn mama uit Guangxi (China). Ik spreek drie talen: Kantonees, Mandarijn en Engels. In de avondmaalsdienst spreken we Kantonees en Mandarijn. Het jeugdwerk doen we samen met een Engelstalige gemeente.

Zangboeken uitdelen

Op zondag deel ik samen met de zendelingen de programma's uit. Ik zorg ervoor dat iedereen er een heeft. Als er mensen zijn die geen zangboek hebben, geef ik ze er een zodat ze mee kunnen zingen.

2

3

Toekomstige zendeling

Ik wil graag op zending gaan. Mijn jeugdwerkleerkracht zegt dat we nu al geld kunnen sparen. Ik spaar geld in mijn zendingsspaarpot.

4

Met opa bidden

Ik weet dat bidden heel belangrijk is. Toen opa op mijn zus en mij paste toen onze ouders weg waren, zorgde ik ervoor dat we altijd een gebedje zeiden.

5

Mijn deel doen

Soms houden we in de kerk activiteiten. Ik zet achteraf altijd de stoelen en tafels weg. Ik doe ook graag mijn deel in het jeugdwerkprogramma in de avondmaalsdienst.

HOE KUN JIJ JE LICHT LATEN SCHIJNEN?

- Help in het jeugdwerk de stoelen klaar of weg te zetten.
- Zoek in de kerk iemand die vriendschap nodig heeft.
- Ruim afval op.
- Deel zangboeken uit.
- Zorg ervoor dat je familieleden niet vergeten te bidden.

STUUR ONS EEN STER!

Hoe laat jij je licht schijnen, zoals Jezus van ons vraagt? Stuur een ster met jouw verhaal, foto en goedkeuring van je ouders naar liahona@ldschurch.org.

Leren schrijven: goede keuze!

ILLUSTRATIE SIMINI BLOCKER

Justina Lichner
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'En zij zijn vrij om […] te kiezen' (2 Nephi 2:27).

Justina zat rechtop op haar stoel. Ze legde haar nieuwe potloden op haar tafeltje. Vandaag was de eerste schooldag. Ze had kennisgemaakt met haar klasgenootjes en een leuke tekening gemaakt.

Toen zei mevrouw Werner: 'Tijd om te schrijven!' Mevrouw Werner deelde vellen papier uit. 'Jullie hebben dertig minuten de tijd om hier aan te werken. Dan is het pauze.'

Justina slikte. O, nee. Nu al schrijven? dacht ze.

Vorig jaar had Justina moeite met lezen en schrijven. Al haar vriendinnen leken het leuk te vinden. Maar het was niet zo moeilijk voor hen. En als dit jaar weer zo moeilijk was als vorig jaar?

Justina pakte haar potlood. Ze keek naar het papier. Haar maag keerde zich om. Alle andere leerlingen zaten te schrijven. Behalve zij.

Ze wilde met mevrouw Werner praten. Zou ze boos worden omdat Justina er moeite mee had? En zelfs als dat zo was, was dat niet zo erg als schrijven.

Justina liep naar het bureau van de leerkracht. 'Mevrouw Werner? Dit is nog moeilijker dan vorig jaar. Ik denk niet dat ik het kan.'

Mevrouw Werner keek niet boos. Ze glimlachte naar Justina. 'Doe gewoon je best. Dan zul je jezelf verbazen! Je kunt niet altijd iets kiezen waar je goed in bent. Maar je kunt er altijd voor kiezen om je best te doen.'

Justina liep terug naar haar plaats. Ze dacht na over wat mevrouw Werner gezegd had. 'Ik kan ervoor kiezen om het te proberen.' Dat leek wel op wat ze in het jeugdwerk had geleerd. Haar klas had een tekst gelezen waarin stond dat we vrij zijn om te kiezen. Dat betekent dat we onze eigen keuzes kunnen doen. Onze hemelse Vader vertrouwt erop dat we goede keuzes doen. Hij belooft dat Hij ons zal helpen als we vergissingen begaan.

Zou dit schooljaar anders kunnen zijn? Misschien kon ze ervoor *kiezen* om er een beter jaar van te maken! Justina pakte haar potlood. Ze keek naar het papier. Haar maag ontspande zich. Goed. Ik ga het doen, dacht ze.

De bel ging. Het was pauze. Justina was nog niet klaar. Maar ze had meer dan de helft gedaan! Ze stak haar hand op. 'Mag ik in de klas blijven om het af te maken? Ik ben bijna klaar!'

Mevrouw Werner knikte en glimlachte.

Justina leverde na een hele tijd haar vel papier in. Haar hand deed een beetje zeer. Ook haar hersenen deden pijn! Maar ze glimlachte. Ze had nog nooit zo goed haar best gedaan om te schrijven.

De volgende dag gingen ze met de klas lezen. Mevrouw Werner liet iedereen twintig minuten lezen. Justina probeerde het weer. Zij deed haar boek open en probeerde de woorden te begrijpen.

Justina begon elke dag keuzes te doen. Ze koos ervoor om te lezen. Ze koos ervoor om te schrijven. Het was niet zo erg om te lezen en te schrijven!

Ze ging zelfs naar de bibliotheek. Daar leende ze boeken. Dat had ze vorig jaar nooit gedaan. Al snel las ze voortdurend. En dat was best leuk! Hoe meer ze las, hoe beter ze ging schrijven.

Toen Justina ouder werd, was ze blij dat ze ervoor had gekozen om te leren lezen en schrijven. Want nu vindt ze het heerlijk. ■

De auteur woont in Rijnland–Palts (Duitsland).

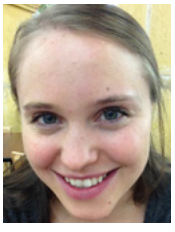

OPGEGROEID

Hoi! Ik ben Justina! Toen ik schrijven leuk begon te vinden, bleef ik het doen. Ik schreef op de middelbare school. En op de universiteit heb ik nog beter leren schrijven. Nu ben ik schrijfster geworden! Ik schrijf verhalen, net als dit verhaal over mijn moeilijkheden als kind. Ik heb voor tijdschriften, websites en kranten geschreven.

Voor altijd

Jordan Wright
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

*'Het is toch o zo fijn om bij elkaar te zijn, en de Heer laat zien hoe ik dat kan' (*Kinderliedjes, *nr. 98).*

Seth zat geen moment stil op de achterbank en zong een gek liedje. 'Wees een beetje rustig, Seth', zei papa. 'Ik moet op de weg letten.'

'Ik kan niet rustig zijn', zei Seth. 'Het is zo gaaf!'

Papa glimlachte. 'Ik ben blij dat je je nieuwe broertje graag wilt zien.'

Toen ze in het ziekenhuis waren, rende Seth naar de kamer van zijn moeder. Hij wist waar het was omdat zijn moeder al vijf dagen in het ziekenhuis lag. Ze moest in het ziekenhuis blijven omdat baby Caleb erg ziek was. En mama was ook een beetje ziek. Seth had wel duizend keer gevraagd of hij Caleb mocht zien. Maar mama had steeds 'Nog niet' gezegd. De dokters zouden beslissen wanneer Caleb sterk genoeg was om bezoek te krijgen.

Vandaag had de dokter gebeld. Vandaag was de dag!

Toen Seth in de kamer van zijn moeder kwam, had ze Caleb al in haar armen. Seth rende naar haar toe om zijn nieuwe broertje te zien. Caleb was zo klein. Hij zag er veel kleiner uit dan zijn pasgeboren neefjes en nichtjes. En zijn neus en oren zagen er heel anders uit. Hij leek wel op een kleine elf!

'Hallo, lieverd', zei mama. 'Je moet eerst even je handen wassen. Dan mag je de baby vasthouden.'

Seth waste zijn handen met speciale zeep. Hij klom op het ziekenhuisbed naast zijn moeder. Ze gaf hem de baby. Papa hielp Seth om zijn handen op de juiste plek te houden.

Seth keek naar Caleb. 'Hallo, Caleb', zei hij. 'Ik ben je broer, Seth. Je komt in mijn kamer slapen, en dan kan ik je al mijn speelgoed laten zien. En we kunnen samen in het park spelen.'

Baby Caled keek naar Seth. Seth vond het de beste baby op de wereld.

Toen Seths armen moe werden, was het papa's beurt om Caleb vast te houden. Mama hield een van Seths handen beet en keek hem aan.

'Seth,' zei ze. 'Weet je nog dat ze je in het jeugdwerk over het heilsplan hebben verteld?'

Seth knikte. Dat was een leuke dag. Zuster Lopez had

ILLUSTRATIE JIM MADSEN

broers

een maan, een ster en een grote planeet aarde op stokjes laten zien. Seth mocht toen de zon vasthouden.

'Weet je nog dat we eerst in de hemel woonden voordat we op aarde kwamen? En dat we weer naar de hemel zullen gaan als we sterven?'

Seth knikte weer.

'Baby Caleb is erg ziek. En de dokter zegt dat hij niet lang zal leven. Hij gaat binnenkort dood en terug naar de hemel.'

Seth keek zijn moeder aan. Hij keek naar baby Caleb in de armen van zijn vader. Hij fronste zijn wenkbrauwen. Zijn keel zat helemaal dicht. 'Maar ik hou van hem. Ik wil dat hij hier blijft, op mijn kamer slaapt en met me speelt. Wil hij niet bij ons blijven?'

Mama sloeg haar arm om Seth heen. 'Natuurlijk wil hij bij ons blijven. Hij hoort bij ons gezin. Maar we zullen later weer bij elkaar zijn.'

'Echt waar?'

Mama knikte. 'Papa en ik zijn in de tempel getrouwd. Daar is ons beloofd dat ons gezin eeuwig is. Jij en Caleb zullen altijd onze kinderen zijn.'

'En daarom zal baby Caleb altijd jouw broer zijn', legde papa uit. 'En je ziet hem later in de hemel weer terug.'

Seth was verdrietig. Hij was ook een beetje boos. Maar toen hij aan baby Caleb in de hemel dacht, moest hij ook een beetje glimlachen. Hij stak zijn hand uit en aaide het zachte haar van baby Caleb. 'Zullen we broers in de hemel zijn? Dat is gaaf!'

Mama gaf Seth een kus op de wang. 'Dat *is* gaaf!' ■

De auteur woont in Iowa (VS).

GEEN WAAR EINDE

'In [het] plan [van onze hemelse Vader is er] geen waar einde, alleen een eeuwig begin.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Dankbaar in alle omstandigheden', *Liahona*, mei 2014, 77.

‘Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid, is niet dood. Hij leeft, de herrezen Zoon van God leeft, dat is mijn getuigenis.’

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Uit ‘De verzoening en de waarde van een ziel’, Liahona, *mei 2004, 86.*

ILLUSTRATIE JARED BECKSTRAND

IK KAN DE SCHRIFTEN LEZEN

Het verbond van Abraham

Lees een Schrifttekst en kleur dan het deel van het plaatje met het bijbehorende nummer in!

1. Abraham 1:1–2
2. Abraham 2:3–6
3. Abraham 2:8–12
4. Genesis 13:14–18
5. Genesis 17:3–8
6. Genesis 17:15–19
7. Genesis 18:10–14
8. Genesis 21:1–3

ILLUSTRATIES DILLEEN MARSH

Abraham en Sara

God sloot een verbond met Abraham en Sara. Hij beloofde hen dat ze kinderen zouden krijgen en dat God hen zou zegenen. Abraham en Sara waren lang kinderloos, maar ze bleven wel gehoorzaam. Toen Abraham en Sara bijna 100 jaar oud waren, kregen ze een zoon! Onze hemelse Vader zegent ons als wij gehoorzaam zijn, en die zegeningen komen wanneer Hij dat het beste vindt.

- ☐ Leer Abraham 2:9 uit het hoofd.
- ☐ Bedenk iets wat je vandaag kunt doen om je gehoorzaamheid te tonen. Noteer wat je hebt gedaan en hoe je je daarbij voelde.
- ☐ Bekijk hoofdstuk 8 van de video's over het Oude Testament op scripturestories.lds.org.
- ☐ Ik kan gehoorzaamheid tonen door...

_____

_____

Gethsémané

(Vereenvoudigd)

Tekst: naar Melanie Hoffman
Muziek: Melanie Hoffman

Copyright © 2018 by Melanie Hoffman. All rights reserved.
Dit lied mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.
Deze mededeling moet op elke kopie worden vermeld.

Dm C Am B♭ C Dm
ci - pels in slaap, maar Hij bleef wat Hij eens had be-loofd ge - trouw.
C F Dm C F B♭ F C
Geth - sé - ma - né. Je - zus houdt van mij. Daar-om ging Hij ge-dwee
B♭ C Dm C F C
naar Geth-sé - ma - né. Die zwa - re last: Hij droeg die al - leen. De
B♭ C F C B♭ C F C
groot - ste pijn die ooit was ge - kend. De fel - ste strijd die ooit was ge-streên.
B♭ F C B♭ F C Dm C F
De - ze strijd streed Je-zus! En Je - zus o - ver-won! Geth - sé - ma - né.
Geth - sé - ma - né.
B♭ C F B♭ F C B♭ C Dm
Je - zus houdt van mij, dus Hij gaf mij zijn ge-schenk in Geth-sé - ma - né.
Je - zus houdt van mij, dus Hij geeft mij zijn ge-schenk door Geth-sé - ma - né.

Noach

Kim Webb Reid

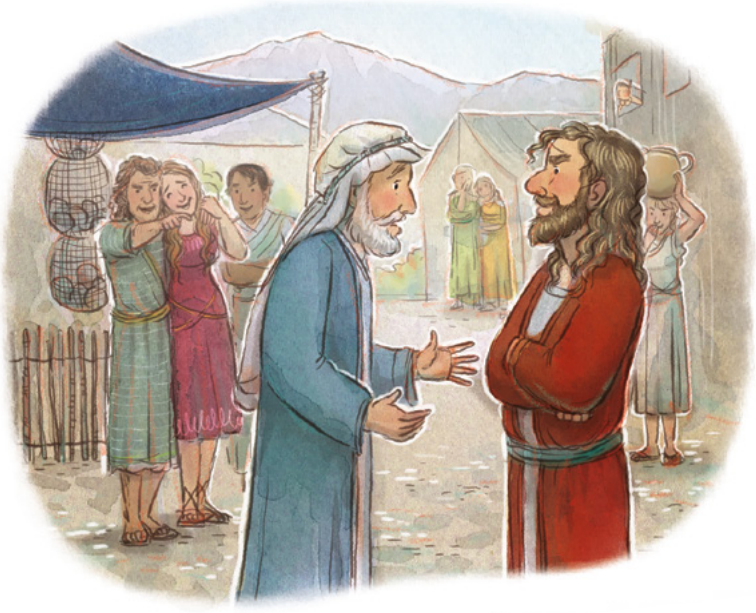

Heel lang geleden deden de mensen op aarde slechte dingen. God stuurde een moedige profeet, Noach. Hij zei tegen de mensen dat ze zich moesten bekeren en God moesten liefhebben. Luisterden ze? Nee! Ze bleven slechte dingen doen.

God zei tegen Noach dat Hij al het slechte op aarde weg wilde doen. God zei tegen Noach dat hij een grote boot moest bouwen, een ark. Noach liet zijn familieleden en een heleboel dieren aan boord van de ark gaan. Toen ging het regenen.

ILLUSTRATIES APRYL STOTT

Het regende veertig dagen en veertig nachten. De hele aarde was met water bedekt! Noach, zijn familie en de dieren waren veilig in de ark.

Eindelijk hield het op met regenen. Het water zakte. Noach zag een regenboog in de lucht. God beloofde om nooit meer de hele aarde te laten overstromen.

Ik kan net als Noach naar mijn hemelse Vader luisteren. Ik weet dat God Zich aan zijn beloften houdt. Ik word gezegend als ik zijn geboden gehoorzaam. ■

KLEURPLAAT

Onze hemelse Vader houdt Zich aan zijn beloften

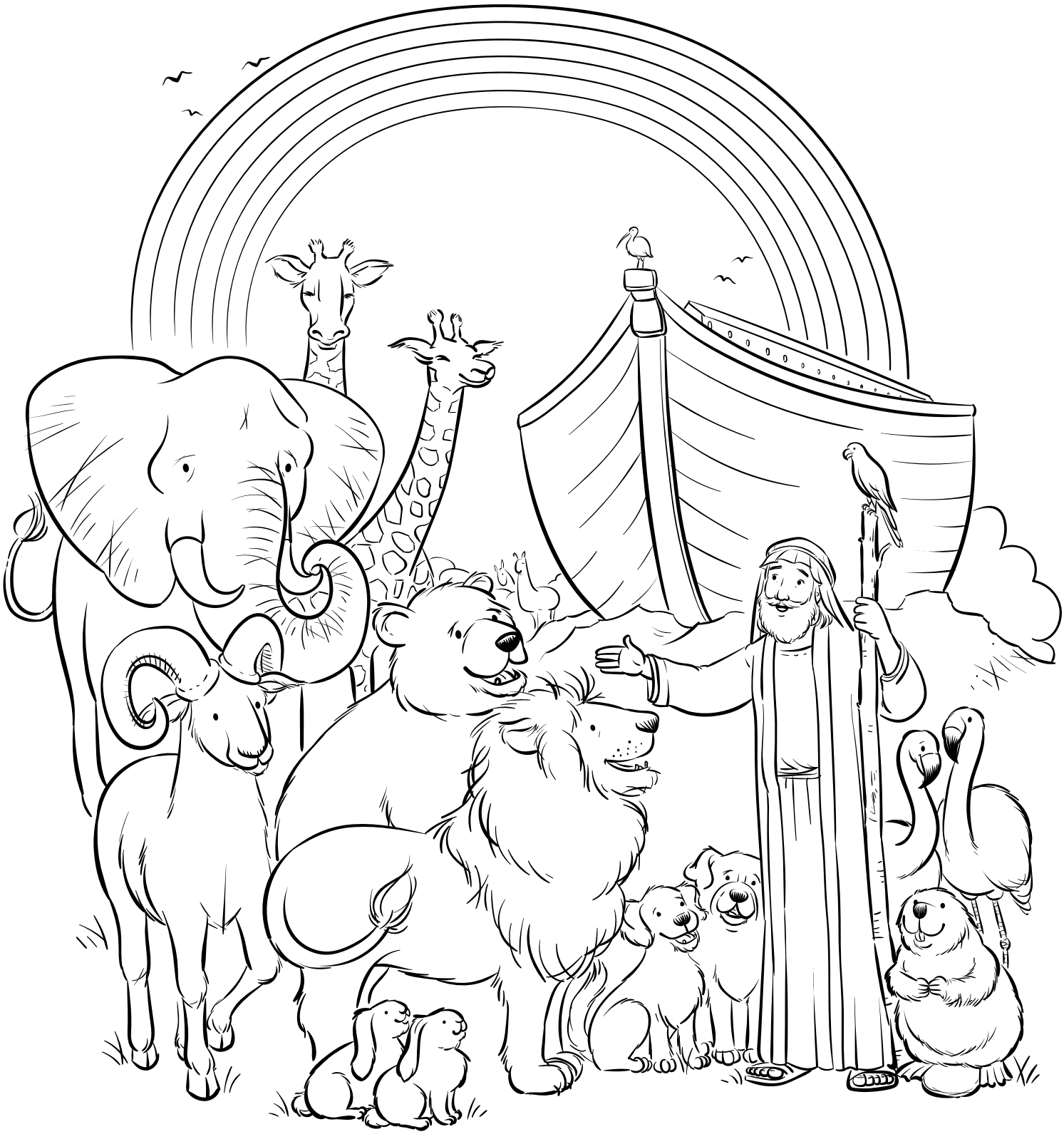

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

Ouderling Robert D. Hales (1932–2017)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

HIJ ZAL ONZE LASTEN LICHT MAKEN

De verlossende kracht van de Heiland kan ons leven veranderen als we dat willen.

Ik lees graag in de Schriften. Ik verdiep mij graag in het leven van Jezus Christus. Er is zoveel aan Hem dat ons in moeilijke tijden kan inspireren en sterken. Voor mij is Johannes 17 een van de heiligste hoofdstukken in de Schriften. Het hele hoofdstuk is een gebed dat Jezus Christus als Middelaar opzendt tot zijn Vader. Hij zegt in feite: 'Kende de wereld U maar zoals ik U ken.' Hij zegt tegen zijn Vader dat Hij alles heeft gedaan wat Hij Hem gevraagd had.

Soms staan we er niet bij stil hoe gehoorzaam de Heiland was. Met alles wat Hij deed en met alles wat Hij zei, was Hij gehoorzaam aan zijn Vader. Zijn zorg voor de armen, het roepen van zijn discipelen, zijn leringen in Palestina en in Amerika – dat alles deed Hij omdat de Vader het Hem geboden had. Hij zocht geen eigen eer. Hij heeft gezegd: 'Ik [doe] vanuit Mijzelf niets [dan wat] Mijn Vader Mij heeft onderwezen' (Johannes 8:28). Wat een volmaakt voorbeeld van gehoorzaamheid!

Als we Hem kennen, kunnen we goede keuzes doen. Zijn eenvoudige oproep 'Kom [dan en] volg mij' (Mattheüs 19:21) kan ons leven veranderen, als we dat willen. Hij heeft de macht om onze lasten licht te maken als we ons tot Hem wenden.

Als apostel van de Heer Jezus Christus ben ik in de gelegenheid om mijn getuigenis te geven van de Heiland. Ik zou graag willen dat mijn getuigenis diep doordringt in het hart van de luisteraars.

Ik weet dat Jezus Christus leeft. Ik weet dat Hij in deze tijd door openbaring aan zijn profeet leiding geeft aan zijn kerk. Als we geloof hebben in onze Heiland, zal Hij ons bijstaan in onze moeilijkheden en zullen we tot het einde toe kunnen volharden en na dit leven in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Hij leeft, kent ons en houdt van ons allemaal. Hij wil ons graag zegenen als we tot Hem komen. ■

Uit 'Bijzondere getuigen van Christus', Liahona, *april 2001, 12–13. Om een video te bekijken waarin ouderling Hales deze boodschap, 'Jesus Christ Is the Perfect Example of Obedience' brengt, ga naar prophets.lds.org en selecteer 'Special Witnesses of Christ'.*

AFBEELDING GETTY IMAGES

GETHSÉMANÉ, JEZUS IS MIJN LICHT,
JORGE COCCO SANTANGELO

'Opnieuw, voor de tweede keer, ging [Jezus] heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden' (Mattheüs 26:42).

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Van kust tot kust: onze reis naar de tempel

p. 44

Mijn vrouw en ik zagen het ene wonder na het andere op onze zware reis door Zuid-Amerika om in de tempel aan elkaar verzegeld te worden.

VOOR JONGEREN

p. 50

JEZUS IS DE CHRISTUS: HET GETUIGENIS VAN HEDENDAAGSE PROFETEN

Je kunt 'van Christus leren' (zie LV 19:23) als je deze getuigenissen van presidenten van de kerk leest. Zij zijn bijzondere getuigen van Hem en van zijn goddelijke rol in het plan van geluk van onze hemelse Vader.

VOOR KINDEREN

Klaar om te HELPEN!

Hoe kunt u uw kinderen eenvoudige manieren laten bedenken om de mensen om hen heen te dienen?

p. 66

4 02147 49120 6 DUTCH

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN